

RUH ve MADDE

Ağustos 2013 Yıl:54 Sayı:643 (KDV Dahil) 5 TL

ISSN 1302-0676

9 771302 067015

43

300 Soruda Ölüm ve Ötesi

Alparslan Salt

Yeryüzündeki her insan için en kaçınılmaz akıbet ve değişmeyen tek gerçek olan ölüm ve ötesi, en eski uygarlıklardan bu yana insanoğlunun tam olarak açıklayamadığı, sırlarını çözemediği, kendisi için en gizemli kalan bir konu olagelmıştır. Şimdiye dek yapılmış birçok ruhsal ve bilimsel araştırmalardan, deneysel ruhçuluk alanındaki çalışmalardan yararlanılarak hazırlanan bu kitapta ölüm ve ötesiyle ilgili olarak kafanızı kurcalayan pek çok sorunun yanıtlarını bulacaksınız. Bu kitap ölüm ve sonrası hakkında bilgilendirme amacına yönelik olmanın yanı sıra, aynı zamanda insanın ölüm ve sonrasına hazırlanabilmesi amacına yönelik olarak çeşitli yöntem ve uygulamaların önerildiği bir çalışmadır.

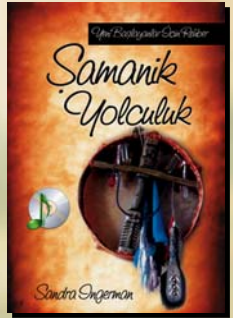
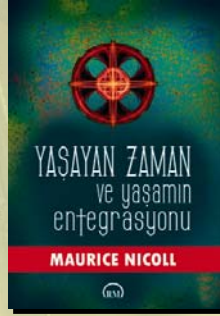
Ruh ve Madde Yayınları, 230 sayfa

Yaşayan Zaman

Maurice Nicoll

Kitapta, insanın görünmez doğası ve benzer şekilde dünyanın görünmez tarafı hem boyutların (matematiksel değil) bakış açılarından, hem de şuurun daha yüksek seviyelerinin bununla ilgili bakış açılarından ele alınmıştır. Zamanın yeni bir anlayışı ve bu anlayışın ışığında hayatın ne anlama geldiği sorusu tartışılmıştır. İnsanın kendi hakkındaki hissini değişmesi ile birlikte zaman duygusunda bir değişme olasılığı da bu sorunun içine girmektedir. Hakkında gerçekten yanlış kavramlara sahip olduğumuz ebediyetin anlamı ve son olarak da hayatın tekrarlanması fikri gözden geçirilmiştir.

Ruh ve Madde Yayınları, 304 sayfa

Şamanik Yolculuk

Sandra Ingerman

Kitap aynen geleneksel şamanların yüzyıllarca yaptıkları gibi yolculuk yapmayı keşfedebilmemiz için interaktif bir öğrenim deneyimi sunmaktadır. Bu kitaptaki açıklamalar ve eşlik eden CD ile şamanın yerli kültürlerdeki orijinal rolü, erk hayvanlarınız ve diğer ruhsal öğretmenleriniz ile tanışıp birlikte çalışma, görünmez gerçekliğin üç bölümü olan Aşağı Dünya, Yukarı Dünya ve Orta Dünyada yolculuk yapma ve modern kültürümüzde başarılı şekilde yolculuk yapabilmenin anahtarları anlatılmaktadır.

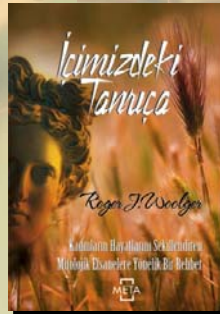
Meta Yayınları, 88 sayfa

İçimizdeki Tanrıça

Roger J. Woolger

Altı farklı Yunan tanrıçasının kişiliklerinin temel alan bu kitap günümüz kadını efsaneler, semboller ve pratik uygulamalar aracılığıyla içine bakmaya ve keşfettiklerine dayanarak kadını ilkeyi uygun biçimde kullanmaya davet ediyor. Athena, Artemis, Afrodite, Hera, Persefon ve Demeter bu kitap ile yalnızca mitolojik karakterler olmaktan çıkıp nitelikleri sizin ve hayatınızdaki bütün kadınların davranış, düşünce ve tercihlerinde sürülebilir arketipler haline gelecek. Kişiliğinizde hangi tanrıça enerjisinin baskın ve hangisinin zayıf olduğunu belirleyin ve dönüşün!

Meta Yayınları, 504 sayfa

SEVGİLİ OKUYUCULAR

DR. BEDRİ RUHSELMAN'IN elli dört sene evvel gelmesine aracılık ettiği *İlâhî Nizam ve Kâinat* adlı ruhsal bilgileri günümüz Türkçesine uyarlanmış haliyle Metapsişik Tetkikler ve İlmi Araştırmalar Derneği İktisadi İşletmesi Yayınevi MTİAD 1950 okuyucularımıza Haziran ayı ile birlikte sunmuş bulunuyor.

Hızını giderek artırarak devam eden doğa olayları seliyle, depremiyle, yeniden aktif hale geçen uyuyan volkanlarıyla dünyanın kendi formundaki değişimin göstergesi olmakla birlikte, hem ülkemizde hem de diğer ülkelerde meydana gelen olaylar da başka bir boyuttaki anlayışlara doğru uyanışın, değişimin doğum sancılarını işaret ediyor.

İnsanlığı bekleyen bu önemli dönemde gerçek bir yol göstericiye, gerçek bir kılavuza yani içsel bir pusulaya ihtiyaç var. Fırtına bulutlarının kapladığı karanlık gecelerde, tek bir yıldızın tek bir işaretin olmadığı anlarda yol alanlar, kalplerinde yer alan ruhsal pusulalarına odaklanırlar. Onlar bilirler ki, bu fırtınalar onların varlıklarını güçlendirir, büyütür ve gidecekleri hedefe bir adım daha yaklaştırır. Hedef yolun kendisidir, hedef o karanlık anlarda içsel pusulayı sezmek ve gözünü ona dikmek ve karşılaşılan güçlüklerde içsel ruhsal pusulayı görmektir.

İşte *İlâhî Nizam ve Kâinat* böyle bir içsel kılavuzu bize işaret ediyor. Bize bu yaşam fırtınalarında yol gösteriyor, gerçek hedefi işaret ediyor. Günümüz Türkçesiyle daha da kolay anlaşılır hale gelmesiyle, diğer dillerde yapılan çevirileriyle tüm insanlığa dalga dalga sunuluyor.

Ruhta uyanış, bilgide uyanış, sezgide uyanış, vicdanlarda uyanış, vazifede uyanış... İster yatay, ister dikey olsun her alandan gelen enerjiler, baskılar artık bu içsel uyanışın çılgınlıklarını varlıklarımızda haykırışlara dönüştürüyor. Yola çıktık bir kere, artık geri dönüş yok... Dönüş ancak varlığın kendisine, kopup geldiği varlığına, Öz'e... Pusula önümüzde... Artık dik durmanın, varlığı sağlamlaştırmanın, dış gözleri değil iç gözlerle bakmanın zamanı.

İnsanlık tatlı uykusundan uyanmak istemese de, gelen günler geceden sıyrılan gün ağarmasının işaretçisi; iç gözü açılanlar, pusulalarıyla yol almaktalar... Ya siz?

Ruh ve Madde Yayınları

RUH ve MADDE

Yerel Süreli Yayın

Şirket Adına Sahip ve Sorumlu Müdür
A. Cemal GÜRSOY

Genel Yayın Yönetmeni
Tülin ETYEMEZ SCHIMBERG

Teknik Sorumlu
K. Levent KOSOVA

Çeviri ve Redaksiyon
Yasemin TOKATLI
Can ERTÜR

Grafik Uygulama
Arif Ümit YILMAZ

Kapak
Ferda GÜRSOY

Dizgi

Ruh ve Madde Yayınları
Tel: (0212) 243 18 14 - 249 34 45

Baskı
Boraks Matbaacılık ve Ambalaj Sanayi
Ticaret ve Pazarlama Ltd. Şti.
Maltepe Mahallesi Çiftelahavuzlar Caddesi
Ayvaldere Yolu No: 3/3-1
Maltepe - Zeytinburnu/İSTANBUL 34160
Tel: (212) 567 64 26 - 567 54 70
www.boraks.com.tr info@boraks.com.tr

ISSN 1302-0676

AĞUSTOS 2013 Sayı: 643 Cilt: 54

Bu dergi **İnsanlığı Birleştiren Bilgiyi Yayma (BİLYAY) Vakfı'nın** bir kuruluşu olan **Ruh ve Madde Yayıncılık ve Sağlık Hizmetleri A.Ş.** tarafından her ay yayımlanmaktadır.

Ruh ve Madde Yayınları yönetim merkezi:
Hasnun Galip Sokak Pembe Çıkmazı No: 4 Daire: 6
34433 Beyoğlu İstanbul
Telefon 0212.243 18 14 ve 249 34 45
Faks 0212.252 07 18

Abone adresi değişikliği, haberleşme ve kitap siparişleriniz için info@ruhvemadde.com adresini kullanabilirsiniz.

Aylık Ruh ve Madde dergisi ücreti: 5 TL
Yurt dışı aylık Ruh ve Madde dergisi ücreti: 6,25 Euro
Yıllık abonelik ücreti: 60 TL
Öğrenciler için yıllık abonelik ücreti: 52 TL
Yurt dışı yıllık abonelik ücreti: 75 Euro

Abonelik ve kitap ödemelerinizi PTT Posta Çeki ve Garanti Bankası havalesi aracılığıyla yapabilirsiniz.
Posta Çeki No: 655294
Garanti Bankası Galatasaray Şubesi 6297501
Euro Hesabı: Garanti Bankası 9007955-503463

RUH ve MADDE DERGİSİ'ne abone olanlara, tüm kitaplarımızda %30 indirim yapılmaktadır.

BİLYAY VAKFI ile RUH ve MADDE YAYINLARI hakkında bilgi almak ve sipariş vermek için web sitemizi ziyaret edebilirsiniz.
http: //www.bilyay.org.tr
http: //www.ruhvemadde.com
http: //www.bilyayakademi.net
e-mail: bilyay@bilyay.org.tr
info@ruhvemadde.com

Reklam Fiyatlarımız:
Arka Kapak (renkli) 500 USD
Ön Kapak İçi (renkli) 200 USD
Arka Kapak İçi (renkli) 200 USD
İç Tam Sayfa 150 USD
İç Yarım Sayfa 100 USD

İçindekiler

- 4 **Sevgi** Dr. Bedri Ruhselman
İlâhî Nizam ve Kâinat' tan Seçmeler
- 10 **Çağdaş Şamanizm ve Günümüz İçin Kadim Yollar** Leo Rutherford
1. Bölüm
- 14 **Birleştiren Bilgi – Varlıklaşan Söz** A. Cemal Gürsoy
- 16 **Katarsis** Hans TenDam
- 21 **Ruhsallık** Pat Rodegast, Judith Stanton
Akış
- 22 **Hayat Amacımızı Keşfetmek** Tülin Etyemez Schimberg
1. Bölüm
- 26 **İstirap ve Karma İlişkisi** Paul Brunton
- 32 **Zaman'ı Anlayabilmek** Nusret Sefa Yılmaz
- 38 **İlham, Medyomluk, Sürrealizm:**
Yaratıcı Ayrışma Kavramı Michael Grosso
2. Bölüm
- 44 **Zodyak: Burçlar Kuşağının Fonksiyonu** Dilek Yılmaz
- 50 **Gerçeğin Titreşimleri – Peru Ziyareti** David Icke
2. Bölüm
- 56 **Ben Kimim?** Doğa Ceylan
- 58 **Özdeşleşmeme** Sandra Ingerman
- 60 **Origami ve Çokluktaki Teklik** Kenan Kolday
- 63 **Etkinlikler**

İLÂHÎ NİZAM VE KÂİNAT'TAN SEÇMELER

Sevgi

*Bedri Ruhselman
tarafından derlenmiştir.*

İNSANLARIN dünyadan sonra girecekleri yarı süptil âlemin, yani ara planın hazırlayıcı aracı sevgidir. Buradaki sevgi hiçbir zaman, dünyada anlaşılan ve duyulan sevginin kendisi olmamakla beraber, bunun yine dünyadakine yakın bir yönü vardır. Her ne kadar dünyadaki sevgi, sevgi planındaki hakiki sevgi kavramından başka ise de yine o sevgiye insanları hazırlayıcı bir basamak olabilecek değere ve niteliğe sahiptir. Bundan dolayı sevgi âlemine, yani yarı süptile girmek liyakatini kazanan bir insan varlığı, dünyada geçirdiği bu hazırlığı sayesinde, dünyadakinden bambaşka ve onunla kıyaslanamayacak bir genişlik ve kapsam içindeki bu büyük sevgi mekanizmasına katılacaktır. O varlığın bu planda yapacağı şey, bu çok kapsamlı ve geniş sevginin türlü çeşitlemelerini kullanarak, onların daha üst vazife planına hazırlayıcı olanaklarından faydalanmak olacaktır. Demek ki buradaki sevginin, dünya insanlarınca anlaşılamayan niteliği, ara plandaki varlıkları vazife planının yüksek realitelerine uyum sağlatan çok güçlü durumlar gösterir. Çünkü vazife planını tam anlamıyla kabullenmek ve ona uyum sağlayabilmek pek kolay bir iş değildir. Buradaki başarının da oldukça çaba gösterilmesini icap ettiren teknik konuları vardır.

Sevgi planındaki çabalar, dünyadaki kaba işlerde gösterilen çabalardan bambaşkadır. Dünyadaki çabalar sırasında insanların karşılıklı daima dikilen zahmetlerin, sıkıntıların, ıstırapların, azapların, işkencelerin, hastalıkların, ölümlerin hiçbirisi burada yoktur. Buradaki çaba, varlıkların idraklerinin artışı oranında (bu da sevgi planında hızla gerçekleşir) daha çok zevkli ve mutluluk verici hazlarla dolu olur. Varlıklar bu yoldaki faaliyeti, sevgi faaliyetini büyük bir arzıyla özlerler ve ondan sonsuz mutluluk duyarlar. Nitekim daha dünyadayken insanların öz varlıklarında beliren bu büyük mutluluğun sezgi pırıltuları insanları kendisine çeker. Fakat insanlar bütün özlemlerine rağmen dünyadayken bu mutluluğu elde edemezler. Bununla beraber insanlar niteliğini bilmeden, ne olduğunu tarif edemedi, sürekli olarak onun peşinde koşarlar ve bütün hayatları boyunca onu sayıklar dururlar. İşte onlar özlemini duydukları, yüzyıllarca peşinden koştukları, buna rağmen bir türlü yakalayamadıkları, hatta niteliğini tayin edemedikleri bu mutluluğun, dünyayı terk ettikleri andan itibaren, sevgi planında kucağına atılacaklar, o zaman kendilerini tam anlamıyla

tatmin edecekler, diğer deyişle dünyada hiçbir zaman ulaşamadıkları tatminkârlığın ne demek olduğunu o zaman anlayacaklardır.

Bu planda egemen olan sevginin ilk ilkel basamakları, sevgi adıyla dünyadan itibaren başlamakta, yarı süptil âlemin bütün hayatını işgal ederek vazife planının eşiğinde son bulmaktadır. Demek ki bu büyük ve kapsamlı sevgi de vazife planına doğru son aşamasına ulaşacak ve orada işlevini bitirecektir.

Sevginin bu işlevi, varlıkların vazifeye tam uyum sağlayabilmelerini sağlaması

bakımından çok gerekli ve önemlidir. Çünkü vazifeye girebilmenin büyük olanaklarını bu sevgi işlevi sağlar.

Vazife planı bambaşka yüksek bir plandır. Daha önce bu plan hakkında gerekli bilgiyi verdiğimiz için (bkz. *İlâhî Nizam ve Kâinat*) onları burada tekrarlamıyoruz. Ancak şu kadarını söyleyeceğiz ki vazife planı, baştan başa bir uyum, bir düzen, bir beraberlik, tam ve karışksız bir iş birliği ve eş güdüm planıdır. Orada en küçük bir uyumsuzluk, en küçük bir aykırılık ya da bir terslik yoktur. Oraya girecek varlıkların mutlaka ve kesin olarak bu ahenge uyumuş durumda olmaları,

hatta bu uyumdan olmaları şarttır ki bu da bu yolda geçirilecek olan birçok hazırlık aşamalarıyla mümkün olabilir. Zaten vazifeye hazırlık aşamalarının en sert, en ilkel, en zor ve ıstıraplı kademelerini, dünya hayatına ait uzun devreler içinde insanlar geçirmektedirler. Bundan sonra bu hazırlığın doğrudan doğruya vazife planına ulaştırılan yarı süptil âlemdeki, yani sevgi planındaki son kademeleri ise -biraz önce söylediğimiz gibi- çok kolay, rahat ve mutlulukla dolu olarak seville seville tamamlanacaktır. Böylece bu âlemdeki yüksek sevgi mekanizmasıyla vazife planının uyumuna ve icaplarına uyma gücü kazanılacaktır. Öyleyse bu plandaki yüksek sevgi, büyük vazife planına ulaşmanın tatlı ve esaslı bir aracıdır.

Yarı süptil âlemde, sevginin çeşitlemelerinde yaşanırken, varlıkların karşılıklarına çıkacak, oranın kendisine özgü nefsanîyeti de vardır. Bu nefsanîyetin niteliğinden biraz aşağıda söz edeceğiz. Sevgi planında, varlıkların büyük vazife planına hazırlanmalarına engel olan bu nefsanîyetlerini bir an önce ortadan kaldırmaları ve ondan kurtulmaları zorunludur. Bu da söylediğimiz gibi, dünyadaki kaba nefsanîyetlerin

kaldırılması sırasında çekilmesi zorunlu olan zahmet ve sıkıntılardan uzak, tam tersine varlıklar için çok zevkli bir çalışma ve uğraş alanı olan sevginin çeşitli uygulamalarıyla sağlanacaktır. Ve bu tatlı uğraşlar sonunda bu engel de ortadan kalkacak, varlıklar belirsiz bir akış içinde büyük vazife planının ilk basamaklarına adımlarını atacaklardır. Bunun için de dünyada olduğu gibi büyük şoklara, kaba gürültülü geçişlere, ölümlere orada gerek yoktur. Çünkü aslında dünyadan ayrıldıktan sonra varlıklar için bu gibi durumlar söz konusu olmayacaktır. Böylece sevgi planını tamamlayıp vazife planına geçen varlıklar, vazife planının ilk basamaklarına çıkacaklar ve orada hemen vazifeleneceklerdir.

Şimdi, yarı süptil âlemdeki sevgi mekanizmasının hazırlayıcı durumu üzerinde duracağız.

İnsanların dünyayı bırakmaları demek, dünyaya ait olan kaba hidrojen bileşimlerinden ibaret fizik bedenlerini terk etmeleri ve aslı hâllerine, varlık hâllerine dönmeleri demektir. İnsan bedenlerini kullanan varlıklar -daha önce söylediğimiz gibi- insan anlayışına göre, madde bile denemeyecek kadar dünya maddesi kavramından ve realitesinden uzaklaşmış çok süptil

bir madde hâlidirler. Böyle bir hâl insanlar bakışında bir madde olamaz. Çünkü insanların tanıdığı ve kabul ettiği anlamda, bir varlığın hiçbir maddesel niteliği yoktur. Bundan dolayı, daha önce varlıklara sadece tesirler karmaşığıdır demiştik. Böylece bir tesirler ya da enerjiler karmaşığı olan varlık dünyayı, yani bedenini terk edince, tamamıyla bedensiz hâldeyken, sevgi planında bir tesir aracı olarak kullanılmaya üzere yarı süptil bir madde bileşimini yakalar ve ona bağlanır. O anda bu bileşim, onun kaba dünyadaki kaba bedeni yerine geçer. Bu madde, dünya maddeleriyle vazife planının süptil maddeleri arasında yarı süptil hâlde bulunur. Fakat o, hem kaba tarafıyla dünyaya hem de ince tarafıyla süptil olan vazife planına yaklaşır. Bundan dolayı, buna yarı süptil madde ve bu maddelerden oluşan yere de yarı süptil âlem diyoruz.

Yarı süptil âlemin varlıkları, kullandıkları bu maddelerin dünya maddelerine yaklaşan tarafından yararlanarak bunlarla, dünyadaki zaman ve mekân kavramlarına yakın realiteleri orada kurabilirler. Ve

kurdukları bu gerçek imgelerde de yaşayabilirler. Bu mekânları kurabilmelerine yardım eden maddelerin incelik dereceleri, dünyanın pek duyarlı aletlerine çarpabilecek ayarda da olabilir.

Bu varlıklar henüz vazife planına girmedikleri için kendileri- ne -hatta otomatik olarak bile- hiçbir vazife verilmez. Bu yüzden onlar hiçbir varlığın tekâmülüne müdahale etmezler ve faaliyetlerine karışmazlar. Kendilerinde henüz böyle bir yetki yoktur.

Yarı süptil âleme girmiş bir varlık için asıl amaç vazife planına ulaşmaktır. Oysa varlığın orada bağlandığı yarı süptil madde, onun vazife planına girmesine engel oluşturur. Çünkü vazife planındaki madde hâlleri süptil maddelerdir ve o planda vazife görebilmek için varlıkların yarı süptil bir tek madde bileşimine bağlı kalmaktan kurtulmaları gerekir.

İşte oradaki varlıkların bu engeli aşabilmeleri için çok kuvvetli bir araçları vardır ki o da sevgidir.

Öyleyse ara plandaki sevgi, o planın yarı süptil maddelerini, her türlü

isturaptan ve elemden arınmış tatlı ve mutlu mücadelelerle yenmeye yarayan yüksek bir araçtır.

Vazife planına girmek demek, birtakım vazife yükümlülüklerini kabul etmek ve bu vazifelerin icaplarını yerine getirmek güç ve olanaklarına sahip olmak demektir. Bunun için de vazife planındaki varlığın, vazifelere uygun çeşitli maddeleri kullanması gerekir. Oysa henüz bu duruma gelmemiş bir varlık, dünyadan ayrılışının ardından yakaladığı yarı süptil bir madde bileşimini iyice benimser ve ondan ayrılamaz. Bu maddeden ayrılamayınca çeşitli süptil maddeleri kullanma olanağını elde edemez ve bunun sonucunda da hiçbir vazifeyi yapamaz. Çünkü o vazifeyi yapabilmesi için gerekli olan çeşitli süptil maddelerden ve ortamlardan yararlanması gerekir ki buna, onun bir türlü terk edemediği yarı süptil maddesi engel olmaktadır. Bundan dolayı oradaki varlıkların vazife planına geçebilmeleri için, bu ilk yakaladıkları, yani kendilerine bir tür beden gibi kullandıkları yarı süptil maddeyi bir an önce terk edebilmeleri şarttır. Bunu yapabilmelidirler ki ileride kendilerine düşecek herhangi bir vazifenin icaplarını yerine getirebilmek

için, istedikleri değişik süptil ya da yarı süptil maddeleri kullanabilsinler ve icaplara göre onları derhal değiştirebilsinler.

İşte onların yarı süptil âleme geçer geçmez yakaladıkları ve bir türlü bırakamadıkları yarı süptil maddelerini bırakabilmelerine yardım edecek en güçlü araçları sevgi olacaktır. Sevginin çeşitli uygulamalarını yapa yapa bu varlıklar artık bir tek yarı süptil maddeye bağlanmak durumundan kurtulacaklar, o maddeyi istedikleri zaman terk edebilecekler ve onun yerine değişik maddeleri kullanabileceklerdir. Demek ki yukarıda da biraz söz ettiğimiz gibi, sevgi planına geçen varlıkların ilk yakaladıkları bu yarı süptil madde, oradaki hazırlıkların tamamlanması sırasında varlıklar için yenilmesi gereken, onların bir tür nefsanîyetleri olur. Onlar bu maddeyi bir tarafa bırakmakla nefsanîyetlerini yener ve o andan itibaren de vazife planının ilk basamaklarına erişirler. İşte buradaki başarıyı sağlamaya yardım eden araç, sevginin türlü çeşitlemeleridir. □

*İlâhî Nizam ve Kâinat'*ın günümüz Türkçesine uyarlanmış baskısından alınmıştır.

BİLYAY VAKFI, MTİA DERNEĞİ VE RUH VE MADDE YAYINLARI FACEBOOK'TA!

Değerli Okurlarımız,

Bugüne kadar BİLYAY Vakfı ve MTİA Derneği olarak, merkezimizdeki konferanslar, Bilyay Akademi seminerleri, diğer özel çalışmalarla sizlere ulaşım Ruh ve Madde Dergisi ve yayınladığımız kitaplar aracılığıyla sizlerle hep iletişim içinde olduk.

Artık günümüz etkili iletişim araçlarından interneti ve sosyal paylaşım sitelerini kullanarak da bize ulaşım duyuru, etkinlik ve taze haberlerimizi takip edebileceksiniz.

Böylece, sizlerle var olan iletişimimizi daha yakın ve sürekli bir hale getirip dilek, öneri ve beklentilerinizi öğrenme şansımız olacak.

Dilerseniz internetteki facebook gruplarımızı

BİLYAY VAKFI ve MTİA DERNEĞİ

<http://www.facebook.com/groups/bilyay/>
ve

RUH VE MADDE KİTAP KULÜBÜ

<http://www.facebook.com/groups/205985712775099/>
adreslerinden ziyaret edebilir, ÜYE olabilirsiniz.

Bu gruplarda periyodik olarak anketlerimiz, ödüllü sorularımız ve bazı sürprizlerimiz de olacak. Katılımınızı bekliyor, ilginize teşekkürler ediyoruz.

Ruh ve Madde
Yayınları

Çağdaş Şamanizm ve Günümüz İçin Kadim Yollar

Leo Rutherford

1. Bölüm

SİZLERE dünyadaki şamanların eski yollarından bahsedeceğim. Antropologlar şaman kelimesini Sibirya Tunguz'dan aldılar. Şamanlar *medicine wheel* (şifa çemberi) uyguladılar, *medicine* aslında tam olarak şifa anlamına gelmiyor. Şamanlar bir çeşit rahipler gibiydi yani ruhun doktorlarıydı. İnsanlara, gruplara, kabilelere ruh olma konusunda yardım ediyorlar, ilham veriyorlardı. Bunun tam tersi ruhsuzlaşmadır (ruhsal özünden uzaklaşma). İşte ruhsuzlaşmadan depresyon geliyor, dolayısıyla şamanların birinci görevi insanların yani bütün kabilenin ruhlarını yükseltmektir. İlham dolu, mutlu, neşeli olmalarını sağlamaktır. İlham dolu, mutlu, neşeli olmayanlarla da şifa çalışması yapmaktır. O günlerde şöyle bakılıyordu; eğer bir kişi bile duygusal olarak hastaysa, ruhsuzlaşmış veya depresifse bu şu demekti; "Tek kişi değil aslında bütün ailenin dengesi bozulmuştur." Bu aile de tabii ki köyün bir parçası. Dolayısıyla yapılan şifa çalışması herkes içindi. Çünkü kimse yalnız olmadığı için, herkes grubun bir parçası olduğu için yapılan şifa bütün grubu etkiliyordu. Dolayısıyla bütün grubun tekrardan ilham dolu hale gelmesi gerekiyordu.

Tabii bunu milyonlarca kişinin olduğu bir şehirde yapamazsınız. Şimdi insanların ilişkide olduğu kişilere bir grup olarak bakılırsa gruplar yaklaşık yüz elli kişilik. O nedenle bugünkü meslek grupları birkaç parçaya bölündü; bunlardan bir tanesi *psikoterapi*. *Psiko* ruh demek, *terapi* doktrin demek ama *psikoterapi*'nin birçoğu duygular ve zihinle çalışır, ruhla çalışmaz.

Peki, din ne kadar ruhsallık ve ruhla çalışır? Hepimiz biriz. Duygular, beden, zihin ve ruh... Aynı zamanda da geçmiş. Hepimiz bu dört bölümden oluşuyoruz. Şifacılar yani şamanlar zihnimize ve duygularımızla yani kırmızı yolla, ama aynı zamanda beden ve ruhumuzla, yani mavi yolla da çalışıyorlar. Dolayısıyla duygusal ve zihinsel bedenlerimizin dengede olması lazım. Aynı zamanda da ruhla olan bağlantımızın genişlemiş olması lazım.

Ruhun yolu bedenden geçerek ruhla bağlantımıza ulaşır. Dolayısıyla bedeni iyileştirmenin çeşitli yolları vardır. Bunlardan biri meditasyon yapıp, içe dönmek ve zihni susturmaktır. Biri de unuttuğumuz ama şamanların çok iyi bildiği ve yaptığı şeyi; neşeyi, hareket ve eğlenceyi hayata geçirmektir. Şamanik danslar

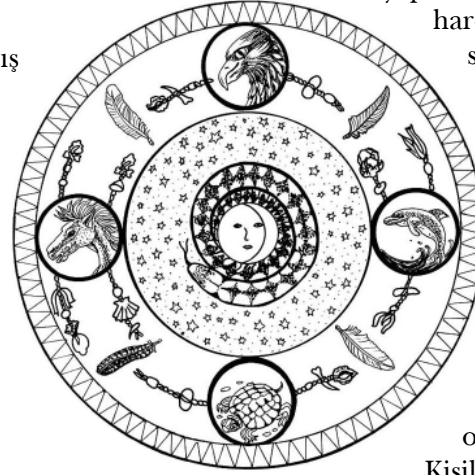
(Doğu-batı doğrultusu mavi yol, kuzey-güney doğrultusu kırmızı yol olarak adlandırılır.)

bunu sağlar. Örneğin, kafamızda problemlerimizle ilgili çok fazla dır dır olduğu zaman, "Ah zavallı ben. Kendimi çok kötü hissediyorum," diyen duygular olduğu zaman yapılacak en iyi şey dans edip bedeni hareket ettirmektir. Ondan sonra ohhh gelir. Bazen bedeni çalıştırmanın en iyi yolu da sekstir. Bu da bir açılmadır. Düşünmek ve aynı zamanda orgazm olmak çok zordur. Ve ondan sonra da hayat çok daha iyi gelebilir, daha iyi hissedersiniz.

Dolayısıyla bedeni ve ruhu iyileştirmenin birçok yolu olduğunu hatırlamak gerekir. Kişiler için farklı şeyler, hayatın değişik zamanları için değişik şeyler vardır. Şamanlar rahiplerden önce vardılar. Ben şamanizmi bir din olarak düşünmüyorum, din değil çünkü şamanizmde hiçbir şeye inanmak yoktur. Şamanlara göre yaratan ve yaratım tektir ve aynıdır. Tanrı, yaratıcı, yaratılmış olandan ayrı değildir. Dolayısıyla ben tanrıyı,

yaratıcıyı doğada görüyorum. Tabii bu da Hristiyan bakış açısında inançsızlık demek, ondan da daha kötüsü yaratımı doğada görmek demek. Bizim tarihimizde bu çok önemli.

Üç bin, dört bin yıl kadar önceki eski dünyanın insanlarıyla doğa arasında bir bağlantı vardı. Mesela ne zaman ekim yapacaklarını, ne zaman hasat yapacaklarını görmek için yıldızları, doğayı, hayvanları, bitkileri incelerlerdi. Ve bütün bunlardan da yaratımı öğrendiler ki bu da zaten yaratan hakkında bilgi almaktır. Ve tabii ki yaratan da tanrının başka bir adı. Dolayısıyla eski bakış açısıyla bakıldığında aslında bir ayırım, ayrılık yok. Ama din çok farklı. İslam hakkında hiçbir fikrim ve hiçbir geçmişim yok ama Hristiyanlık'dan çok bahsedebilirim. Çünkü ben bir Hristiyan olarak yetiştirildim ve bana *inanmam* söylendi. Sadece inanmalıyım, bana ne söyleniyorsa ona inanmalıyım. Bu ne demek, benim düşünmemem, inanmam gerekir. Hristiyan bakış açısından durum şu; "İsa benim için öldü ve ben ona inanmalıyım." Peki, bu durumda benim enerjime ne oluyor? Çöküyor ve yeterince iyi

olmanın da hiçbir yolu yok çünkü İsa mükemmeldi ama ben değilim. Bundan dolayı İsa'dan farklı olan benim içimdeki her şeyin kötü, suçlu, felaket olduğu anlamı çıkıyordu.

Bu size tanıdık geliyor mu, anlayabiliyor musunuz? Ve başka bir şey daha vardı. Hristiyanların tanrısı bir erkek. Tek oğul var, o da bir erkek. Ben de bir erkeğim ama bu bakış açısına göre ben yeterince iyi olamam.

Ben hayatla ilgili çok kötü haritalarla büyüdüm. Ve kırk yaşında bile değilken eski yollarla karşılaştım. O zaman mühendislik yapıyordum ve bir orta yaş krizi yaşadım. On iki yıl boyunca metal konteynırlar yapan bir şirketi yönettim. Yaratıcı ve beden olarak çok iyi olan bir süreçte bu işi yaparak kendimi tükettim. Tam kırk yaşında hayatımı analiz edebildim. Bana göre tamamen başarısızlık ve hayata tekrar başladım. Bu nedenle San Francisco'ya gittim ve birçok iyi öğretmenle çalıştım. Şifalanmak için benim de öğretmenlerimle paylaştığım bir dolu olumsuz deneyimlerim oldu.

Çok iyi öğretmenler bulup kendimi şifalandırmaya başladım.

Ondan sonra eski bilgeliği öğreten Kızılderililer'le karşılaştım. O zaman, onların bilgeliğinin beyaz adamın bilgeliğinden çok daha üstün olduğunu fark ettim çünkü beyaz adamlar yani bizim kültürümüz her şeyi böler ama eski bilgelik her şeyi bir araya koyar. Hayatımda ilk defa öğretileri ve dünyayı anlamanın başka yollarını buldum. Bulduğum öğretiler bana ilk kez tepeden turnağa yanlış olduğumu söylemiyorlardı. Bu çok büyük bir değişimdi. Bu öğretilerde öğrenmek ve anlamak için çok fazla şey vardı ama inanacak hiçbir şey yoktu.

Dolayısıyla siz de bugün söylediğim hiçbir şeye inanmayın. Ben bu dünya gezegenine öğrenmeye geldim, görmeye geldim yani kozmik bir okul gibi burası. Bazen, sanki kozmik bir ceza yeri, sürgün yeri gibi geliyor. Düşünün ki evren dünyalarla dolu ve umuyorum ki o dünyaların birçoğunda bu dünyada yaşamaktan çok daha kolay yaşamlar var.

Bazen bu gezegene gönderiliyoruz, bu bedenler de bize araç olarak veriliyor ve bu bedenlerin yüzde yetmiş su. Bu ne demek? Duygu demek. Duygu ne demek, hareket eden enerji demek. Dolayısıyla biz buraya büyük dersler için geliyoruz. Bu bir okul ve buradan da istifa edemiyoruz. Dönem bittiğinde ki dönem de ölümle bitiyor, o zaman gidiyoruz. İşte bütün bu duyduklarım benim için çok anlamlıydı ve otuz üç yıldır bu konuda öğrenciyim. Eğer mühendislik yapmaya devam edip bana öğretildiği gibi *iyi bir dindar* olmaya çalışsaydım yıllar önce ölmüş olurdu. Ama iki yıl sonra sekseni kutlayacağım. Hala da dans edip atölye çalışmalarımı yapıyorum. Dolayısıyla bu eski yol, şamanizm birçok şeyi şifalandırmama yardım etti ama tabii gidecek daha çok yol var. Bu nedenle bir süre daha dünyadan gitmeyi düşünmüyorum.

Şimdi, yazının başındaki şekilde gördüğünüz çizime *medicine wheel* deniyor. Türkçesi şifa çemberi ama birçok *medicine wheel* var. Bunlar soğanın kabukları gibi katman katman. Dört yönle başlamak iyi bir yol. Önce bilinçlilikle başlayalım. Her şeyin olduğu tek bir bilinç var.

Size bir hikaye anlatayım. Bir zamanlar, yani hiç olmayan zamanda, evvel zaman içinde kalbur saman içinde, hiçbir yerde kesinlikle hiçbir şey yaşıyordu. Ve bu kesinlikle hiçbir şey, hiç olmayan yerde sonsuza kadar yaşıyordu. Yani bu çok çok çok uzun bir zamansızlıktı. Dolayısıyla kesinlikle hiçbir şey, mutlak hiçbir şeysizlik, mutlak sıkıcılıktı. Bu zamanı hatırlıyor musunuz? Çünkü hepimiz, hepimiz oradaydık. Sadece tek başına bilinçlilik, düşünce yok. Dolayısıyla mutlak hiçlik, hiçbir şeyin yapabileceği tek şeyi yaptı ve bir şey yarattı. Ne yaptı? Kendini ikiye, ying ve yang'a böldü, yani primal (birincil) dişi (feminen) ve primal eril (maskülen) meydana geldi. Primal feminen, masküleni gördü ve aaa dedi.

Böylece dans başladı ve dolayısıyla mutlak hiçbir şeylik, kendi olmaya, eğlenmeye başladı. Güldü, güldü, güldü ve o kadar çok güldü ki patladı ve büyük patlama meydana geldi. Ve bir evren oluştu.

(Devam Edecek)

Leo Rutherford'un 24 Mayıs 2013 tarihinde Bilyay Vakfı'nda verdiği konferanstan özetleyen: Fadime Çelik.

BİRLEŞTİREN BİLGİ

Varlıklaşan Söz

A. Cemal Gürsoy

Önce söz vardı.

YARATILIŞ öncesi olan biten her şey bir şekilde potansiyel halde beklerken, toplanıp derlenmeye, hedef haline gelmeyi sağlayan bir ses, söz ve yönlendirilmiş buyruktu vardı. Maddelerin cevher hallerinde içinde buldukları evrenin ilerleyişine yön veren söz, şuurların vazife yaparak varlıklaşp sonra da öze, ruha dönmesini sağlıyordu.

Açgözlü bir evren modeli değil, her şeyi içine alıp öğüten, sindiren tek yönlü çalışan bir sistem hiç değil.

Vazife ve onun dengesini oluşturan güçlerden ilkelerden bahsediyoruz. Sebep-sonuç zincirinin vazife ve iş yapma, emek üretme, ruhun iradesine yol açma eylemlerinden ders çıkarıyoruz. Gelişigüzel, rastlantısal bir evren iş birliğinden ruhun ihtiyaçlarına cevap vermesi zorunluluk ya da zorlama olan tesir alışverişinden değil; tam tersine ruh ve madde dengesinden, uyumundan ortaya çıkan tekamül tarzından okumalar yapıyoruz.

Son döneme okulun kapanışına ait tezlerde bir apaçıklık ve tesirleri serbest kaldığı bir anın içinde yaşıyoruz. Tüm duygu ile idrak ettiğimiz her karşılaşmanın maddesel cevherli bir görünüm, duruş, tavırlanma olduğunu biliyoruz. Ve bu evrende, dünya okulunun vazife bilinci sorumluluğuna hazırlanan okullardan biri olduğunu da artık idrak ediyoruz.

Artık uyanmamak için elde tuttuğumuz tüm nedenleri aniden olduğu yere bırakalım. Ayağa kalkalım ve koşmak için şu anın içinde hazır olan hatırlatıcı enerjileri çağıralım.

Biz söz verdiğimiz gibi olmak, sadık olmak, dürüst olmak, gibi duruşların asıl ilkelerini sezmeye başladık. Gerçeğin yansımalarını artık ufak hattı olarak kalbimize doğduğuna yaşamaya, anlamaya doğru adım atıyoruz. Madde ile ruhun inançlara sığmayan dengesi ve arayışın tekamül hattına yakıt olarak dönüştürülmesi bireysel sorumluluk halinde hepimize düşmektedir.

Götürebileceğimiz ve kullanabileceğimiz şuur niteliklerinin ne olduğu konusundaki geleneksel tutumlar, tavırlar değişiyor. Plan anlayışları ve

yaşanılan hayatla bağlantılarda puslu hissedişlerin yerini canlı, hedefe bağlı ruhun işine yakışır adımlar hızla atılıyor.

Bu yolalşın desteklerinden biri de geçmişle kurulan ve şu an'dan ayıran bağlar. Hedef gerçekte olmuş ve yapılanmış bir şekilde bizi beklerken bize sadece hedefle ilgili konumumuzu hatırlamak kalıyor. Baştan beri böyle değil mi? Sadece hatırlayarak geniş bir an'ın içinde talepte bulunduğumuz,

aldığımız işleri hatırlarken aslında deneyimlerimizi sıralayıp yeniden başka olasılıklar var mı, diye göz atıyoruz. Gözlüyoruz, samimiyetle, bilginin sınırlarını, sadece yol alışı, idrak ederek ilerliyoruz.

Geçmişle bağlarımızı keserken, dengeyi entegrasyondan yana kullanıyoruz. Geçmişteki deneyimlerin enerjileri bizi yay gibi sıçratacaksa, ancak geniş an'ı

hatırlamakla başlıyoruz. Söz ile başlayan ilk varoluş, devam ederken ileri karakollar şuurla ayıldığımız bu aile ormanından bizi dünya okuluna seçim yapmanın kıyısına getiriyor.

Dünya bize kucakını açarken yapamamanın, ayılamamanın acısı derinleri sarsıyor. Demek ki yalnızlık maddesini de biz seçiyor ve oturup başında ateşimizi yakarak, o geniş ormanın vazife isteklerine ses vermenin acısıyla dünyanın materyali haline gelmeyi seçiyoruz.

İşte fırsat; sezgilerimizle taşınamayan imgelerin enerjisini, yukarıya çıkış anahtarını, yalnızlığı unutarak tersine çevirip dengeleyebiliriz.

Birçok sefer kıyısına yaklaştığımız uyanma anları, yalnızları değil birlik içinde çokluğu idrak edenleri ve şaşırmanın bekliyor.

Söz; bilinmezden gelen, bilemediklerimizi açığa çıkacak, biz yeni nesil çocuklara anlayış ve vazife sezgisini hatırlatan, varlıklaşarak geniş aileler kuran sonsuzluk yolcularının sesi... □

Katarsis

Hans TenDam

REGRESYON, içimizde bulunan, çözümlenmemiş, hayatımıza müdahale eden geçmişle, parazit yapan radyo istasyonu ile bağlantı kurma işlemidir. Bu bağlantı, rahatlama ve özümseme yaratmalıdır. Rahatlama ve özümsemenin oluşması için ne olmalıdır?

Danışan öncelikle *duygusal bir arınma* deneyimlemelidir veya negatif duygulardan uzaklaşıp pozitif duyguların açık hale geldiği duygusal bir katarsis¹. Örneğin, eğer birisi kendisini içeriden yiyip bitiren bir kıskançlık taşıyor ve bundan acı çekiyorsa, bu kıskançlık onun ilişkilerinde karmaşa yaratır. Eğer *katarsis* yönünde çalışırsa, bu, kıskançlığı çözmek için burada olduğu anlamına gelir. Çözülüm, tarafsızlık anlamına gelmez, daha çok duygusal tersine çevirmedir. Sükunet, huzur ve kabul, negatif duyguları değiştirir. Paradoksal olarak bir danışan, bunun gibi bir kıskançlıktan, bunu bir gerçek olarak kabul ettiğinde ve nasıl başladığını anladığında kurtulur.

Bu, bizi katarsisin ikinci bileşenine götürür; özgürleştirici *icgörü* veya zihinsel katarsis. Bir seans, belli duyguları rahatlatılabilir fakat problemin kalıcı çözümü olmadan, kavrayışı kazanmadan, genel bir bakış kazanmadan, duygusal rahatlama değişken durumda kalır. Muhtemelen bu rahatlama zamanla buharlaşır. Danışan, şu an için kıskançlık duygusundan özgürleşebilir fakat bu kıskançlığı başlatan mekanizma kalır. Kıskançlığı tamamen durdurmak için bir danışanın *icgörüye*, en azından kavrayışın başlangıcına ihtiyacı vardır.

Kavrayış olmadan rahatlama kırılığandır ve genellikle kısa ömürlüdür. Bir insan, bir probleme ancak onu kabul ettiğinde veda edebilir ve onu ancak, nasıl başladığını anlarsa kabul edebilir. Kavrayış olmadan kabule

¹ Psikanalizde, bilinçdışı itilmiş duyguların yaşanıp boşalım olanağına kavuşturularak hastanın patojen duygulardan ve nevrotik belirtilerden kurtarılmasıdır. Antik Yunan'da bir tür "ruh dönüşümü" olarak kabul edilen katarsis, ruhun kötülüklerden arındırılması olarak benimsenmiştir. RM

geçmek, ikinci sınıf bir eşya gibidir. Duygusalıktır. Kökleri yoktur ve ilk rüzgarda sürüklenir.

Zihinsel katarsis, zihnin huzuru ile sonuçlanır. İnsanların kafaları da vardır; bizler düşünen varlıklarız. İnsanlar sadece iyi hissetmek istemezler, neden ve nasıl da anlamak isterler. Pek çok insan anlayana, bilene kadar huzursuz olurlar. Her şey yerli yerine oturmalı, bir kalıbı oluşturmaldır. Yapılandırma, başkalaşımdır.

Fiziksel katarsisin üçüncü bileşeni, duygusal katarsise yakından bağlıdır. "Dibe vurma"yı deneyimleyen birinde duyguların, fiziksel hislerin ötesinde, bir kas krampı rahatlayabilir, bozunmuş bir yüz tekrar huzura kavuşabilir, soğuk eller ve ayaklar tekrar ısınabilir, ciltteki bir hassasiyet yok olabilir, boğazdaki bir yumru çözünebilir.

Berberlerden korkan bir adam regresyonda kendini Venedikli bir gondolcu olarak gördü. Berberler pek çok ülkede kırmızı ve mavi bükümlü çubukla gösterilir:

Sabahın erken saatleriydi, ortalık puslu. Tekne ile bir randevuya gidiyordu ve iskeleye ulaştığında, bazı adamlar puslar içinden çıkarak geldiler ve kırmızı-mavi boyalı bir sırtla adamın göğsüne vurdular. Adam suyun içine düştü, yaralandı, başını iskeleye çarptı ve boğuldu. Saldırganların, sevgilisinin kocası tarafından gönderilen kişiler olduklarını anlayıp, onların neden birden ortaya çıktıklarını kavrayınca, birden berber korkusu da yok oldu.

Katarsisin ruhu, duygusal bırakmadır. Bu bırakma, zihinde olduğu kadar bedende de köklenmelidir. Bazen duygusal katarsis baskındır, bazen zihin sesleri daha yüksektir, bazen de beden daha yüksek sesle konuşur. Fakat her zaman bir ahenk içerisinde konuşmalıdırlar.

Ölüm, hayatın en büyük katarsisidir. Bedenimizi bırakır ve yükseliriz, yaşamımızı baştan sona gözden geçirir, genel bir bakış kazanır, anlar, bilgilenir ve veda ederiz. Kabule geçer ve acıyı, ağırlığı, ataleti, yanlış anlamaları, bıkkınlığı, anlayamamalarımızı bırakırız. Eğer iyi bir şekilde öldüysek, bu kusurların hepsini geride bırakırız.

Tamamlanmış bir hayatın özümsemeyle birlikte gözden geçirilmesi, müthiş bir katarsistir. İyi ölmenin müthiş bir katarsis oluşturması gibi terapötik katarsis de küçük bir ölüm ve küçük bir yeniden doğuma benzer.

Eğer birisi, iyi bir ölüm deneyiminin görüldüğü ve ışığa girdiğinde kendisini bekleyen başka insanlar olduğunu gördüğü bir geçmiş yaşam içine girerse, muhtemelen her şeyden özgürleşme hissi olur. Ama yükler yine de kalabilir. Kolları ve bacaklarıyla duvara zincirlenmiş ve artık yemek,

içmek istemezken ve yavaş yavaş ölmüş olabilir. O hayattan iyi bir şekilde çıktı ve ölümden sonra makul bir katarsis deneyimledi.

O bedeni, şu anda yeniden yaşamak, orada sonsuza dek asılı kalmak; o deneyimin bütün bıkkınlık, acı ve ıstıraplarını ortaya çıkarır. Anlaşılan o ki somatik yükler sadece bedende serbest bırakılabilir ve özümsebilir. Fakat ölüm, bütün duyguları temizlemez çünkü duygusal ve somatik yükler arasındaki bağ, hızlı bir serbest bırakma için fazla kuvvetli olabilir.

Geçmişin kalıntısını taşıdığımızda, bu kalıntıyla iyi bir ölüm yaşamadığımız ortaya çıkar. Terapi, tamamlanmamış bir ölüm deneyimini tamamlanmış bir ölüm deneyimine dönüştürmeye yardım edebilir. Terapide, katarsis küçük bir ölümdür; bazı şeyler serbest bırakılırken aynı zamanda onların kabulüdür.

Ölümün ana fonksiyonu yıpranmış olan, etkilenmiş bir bedenden feragat etmenin ve sınırlı yaşam koşullarının bırakılmasının ötesinde, katarsistir. Ölümde anlaşılmasız olarak kalana ait bir genel bakış elde ederiz. Yetersizlik duygusu yok olur ve huzur elde ederiz.

Katarsis doğal bir süreçtir. Uyku, somatik olarak ve rüyalar da duygusal olarak katartik olabilir.

Özgürleşme deneyimleri günlük hayatta da terapi olmadan gerçekleşir. Pek çok terapistle olduğu gibi, duygusal rahatlamaya yardımcı olmaktan çok, blokaj oluşturmaya eğilim olabilir ki bu türden bir bırakma, bir terapist olmadan da -iyi yetişmiş bir regresyon uzmanı dışında tabii ki- gerçekleşebilir.

Prensipte, her regresyon seansı, tam bir katartik döngü, bir küçük ölüm deneyimidir. Bazen bir seans, bu döngülerin iki veya üçüne sahip olabilir fakat prensipte bir seans *fiziksel*, *duygusal* ve *zihinsel* olmak üzere üç-katlı katarsisle sonuçlanan bir tam prosestir.

Dört adet *duygusal katarsis* fark ettim. Bir katarsisten sonra danışanın duygusal ses tonu *neşeli* (bahar) olabilir, *tatmin olmuş* (yaz) olabilir, *nazik* (sonbahar) olabilir veya *gizli* (kış) olabilir. Bunlar özgür, serbest kalmış, beden içindeki veya dışındaki bir ruhun dört temel modudur.

Önce *bahar katarsisini* inceleyelim. Danışanlar bir travmayı yeniden yaşayıp, ölüm deneyiminin içinden geçip, uyanıp, kendileri olmaya başlayıp ve de canlı ve neşeli hissettiklerinde yaşam kaynakları yeniden akmaya başlar.

Hayattan keyif almak isterler. Gülmek, şarkı söylemek, dans etmek veya bir şekilde kendilerini ifade etmek isterler. Her şey

bir yağmurla temizlenmiş ve şimdi güneş parlıyor ve her şey çok taze kokuyor gibi hissedebilirler.

Yaz katarsisini, danışan mutlulukla kıvrılıp büküldüğünde, kedi gibi mırıldadığında ve tatmin olmuş gözükteğünde fark ederiz. Yüzlerindeki durgun gülümsemeyle, tavanın üzerinden gözlerini dikip bakabilirler. Uyuşuk, rahatlamış, sıcak, belki de sadece gülümseyen, bazen de sırtandırlar.

Bir *sonbahar katarsisi* nezaket, derin, güzel bir melankoli sağlar. Etkilenmiş hissedenden danışanlar; düşünceli, sakin, genişlemiş ve bilgedirler.

Dışarıdakiler için bir *kış katarsisi* algılanması en zor olandır çünkü özü samimiyettir. Danışanlar içlerine dönerler. Kış arazisi soğuk ve yalnızdır ama evleri sıcak ve keyifli hissettirir. Sıcaklık olabilir; mumların alevi, kelimeler olmadan başka bir insana bakmak gibi. İnsanlar kapanmış hissederler.

Bu dört tipteki katarsis, dört klasik karakterin karşılığıdır. İlkbahar iyimser, yaz asabi, sonbahar ağırkanlı ve kış melankoliktir. Belli huydaki insanların, her zaman benzer tipteki katarsisi deneyimleyeceğini varsaymayın. Bu, yaranın ve tedavinin yapısına bağlıdır.

Uzun ve yalnız bir hayat sonrasında, terk edilmişlikle ilgili acı bir deneyimi olan birisini ele alalım. Bu terk edilmişlik, ne tarz bir katarsis oluşturur. Yalnızlığa veda ettiğimizde,

kendimizi taze ve yeni hissedebilir miyiz? Belki de ama kış katarsisinin olması daha muhtemeldir. Tünelin sonunda ışık olması gibi yalnızlığın sonunda da samimiyet vardır. Bunun zıttı olarak sevilen birinin ölümü, sonbahar katarsisi ile sonuçlanabilir.

Ölüm, sıklıkla ışığa doğru gitmek şeklinde görülür. Bu imaj doğrudur ama aynı zamanda yüzeysel ve

yaygındır. Bir ölüm, belki daha çok ilkbahar gibidir, diğeri daha çok yaz, sonbahar veya kış gibidir.

Koparıp alınmış bir köle, yıpranmış bir hayat kadını iyi bir şekilde öldüğünde, ilkbahar gibi mi hissedecek?

Hayatlarının yarısını erkeklere şarkı söyleyip, dans ederek geçiren bazı kadınların,

bundan hoşlanmadıkları çok aşıkardır, neşeli hale gelmeyeceklerdir ama huzuru bulup kendilerine gelebilirler. Muhtemelen kış katarsisi deneyimlerler. Kendilerini, tek başlarına oldukları bir psikik beden içinde bulurlar ve kar ile incilerden oluşmuş bir kaftan giydiklerini görürler.

Bir katarsis aynı zamanda yaklaşmakta olan bir yağmurlu sezon gibi de olabilir; örneğin, duygularını kaybetmiş insanlar için. Hepsinin kuru ve tozlu olduğunu hayal edin. Sonra ilk damla damlar, damlalar sel haline gelir ve son olarak da uçaklardaki veya ormanlardaki gibi bir kükreme olur. *Yağmurun düştüğü gündür.* Yağmur katartiktir, özellikle nasıl olduğu unutulduysa...

Eninde sonunda, biz regresyon uzmanları, danışanımızın her zaman katarsisi -anlayış ve kabulü de içeren duygusal huzur, zihinsel huzuru-deneyimlemesini isteriz. Kabul, hiçbir zaman sadece duygusal değildir, aynı zamanda zihinseldir de. Ve sonunda “bedenin huzuru”nu, gevşemeyi, bedenin içinde ve bu dünyada iken kendini evde hissetmeyi bilmelerini isteriz. Onların sakin, derin bir nefes alışverişe; sakin, istikrarlı bir kalp atışına; sıkı ve sıcak bir cilde sahip olmalarını isteriz.

Huzur, tembellek ya da boşluk demek değildir. Huzur, tamlık, kabule geçmektir. Tam huzur, Lao-Tzu'nun söylediği, şimdi ve burada olmanın kusurluluğunun kabulündeki mükemmelliktir.

Eli kulağında olan bir katarsis, kokusunu almayı öğrenmek zorunda olduğumuz bir şeydir. “Genleşme”nin işaretlerini bilmek zorundayız. Sakin kalmak zorundayız çünkü birileri, bazı davranışlarından kısa zaman içerisinde yeniden doğacaktır. Kış veya ilkbaharın, yaz veya sonbaharın kokusunu alma ve bunu önceden çekip çıkarabilme modunda olmalıyız. Katarsis, duygusal dokunun gençleşmesidir.

Sonsuz gençliğin kaynağını bulmak kolaydır; bazen yoğun biçimde, dramatik bir şekilde, daha çok sakin ve arkadaşça, bir huy gibi, ruhun gelgitleri gibi yeniden doğuşun içinde yatar.

Katarsisten sonra ne yaparız? Yaşam iksirinden, sonsuz gençlik kaynağından içtikten sonra ne yaparız? Yaşamaya devam ederiz.

Bizi rahatsız eden problemleri çözümledikten sonra bir süreliğine sırt

üstü uzanırız. Bir sonraki adımımız, günlük hayatımızda hala eksik olan şeyi aramaktır.

Dick Sutphen *Master of Life Manual* isimli kitabında, bütün insanların, kendi bedenleri, kendi zamanları, kendi paraları ve kendi fikirleri üzerinde hakları olduğunu söyler. Aşağıdaki başlıkları veya iddialı davranışlardan oluşan listeyi bir kontrol edin:

- 1- Kendiniz hakkında pozitif düşünün ve konuşun,
- 2- İyi niyetli komplimanları söylerken rahat olun,
- 3- Komplimanları karmaşaya düşmeden kabul edin,
- 4- Kendinizi doğrudan ve doğal bir şekilde ifade edin,
- 5- Neyi istediğinizi araştırın,
- 6- Herhangi bir fikirle bağdaşmadığımızda sakın kalın,
- 7- Hayır deme kapasitesine sahip olun,
- 8- Dürüst iyileşmeyi talep edin,
- 9- İlk adımı yeni arkadaşlıklar kurarak atın. □

Yazarın *Deep Healing* adlı kitabından yapılan alıntıyı çeviren: Sonay Sunucu

Tanrısallığımızı tanımayı insanlığımızın içinde Öğreneceksiniz.

RUHSALLIK ile insanlık el ele yürümek zorundadır yoksa ruhsallığın tutunacak hiçbir temeli olmaz.

Hepimiz biriz. Bizimki bir gerçeklik, bir enerji, bir algıdır. Akıl bu olguyu mücadelesiz ne kavrayabilir ne de kabullenebilir ama yürek onu öğrenmeye can atar. Hayatın amacı da ait olduğunuzu, güvende ve ölümsüz olduğunuzu bilmek, ruhsal gerçekliğinizde Tanrı'yla zaten bir olduğunuzu öğrenmek değil midir? □

Yazarların Meta Yayınlarından çıkan *Emmanuel'in Kitabı* adlı eserinden alınmıştır.

AKIŞ

Ruhsallık

*Pat Rodegast
Judith Stanton*

Hayat Amacımızı Keşfetmek

Tülin Etyemez
Schimberg

1. Bölüm

PEK ÇOĞUMUZ bu hayatta arayış içerisindeyiz. Halbuki basit bir yaşam sürüyor olabiliyoruz. O zaman da kendimize soruyoruz: “Peki benim bu yaşamdaki amacım nedir?” Oysa hayat amacımız dediğimizde çok ulvi, çok yüksek şeyler bekleyebiliyoruz.

Bu yaşama bedenlenirken, her birimizin varlığının belli bir öğreniş amacı var. Yaşamda ilerlediğimiz yol bazen bu amaca hizmet ediyor. Bazense biraz bu yolun dışına taşıyor.

Bazen yaşam amacımızla karşılaştığımızda korku hissedebiliyoruz. Bizler hayatta ilerlerken korkularımızın neler olduğunu, neyle uğraşmamız gerektiğini çoğu zaman bilmiyoruz. O nedenle de bilgi yamyamı şeklinde pek çok şeye el atıyoruz. Zihnimize uçuşan sürüyle konu var. Oysa artık bütün bilgiler önümüzde; bunların içinde kendimize en uygun olanı seçip onu uygulamamız gerekiyor.

Korkularımız konusunda çalışırken bizler en büyük ilerlemeyi onları tespit ederken yapıyoruz; hani derler ya bir şeyi tespit etmek onu yapmanın yarısıdır. Gerçekten bizim zihnimize yetiştirilişimizden, içinde bulunduğumuz toplumdaki, anne babalarımızdan, öğretmenlerimizden ve yaşadığımız çevreden gelen o kadar çok kalıplar ve sesler var ki, belki bu korkular bize ait de olmayabilir.

O nedenle birinci olarak, “Benim yaşam amacım ne?”, ikinci olarak “Yaşam amacım nerede, hangi yönde?”, üçüncü olarak da, “Ben yaşam amacımın hedeflediği yolda ilerliyor muyum?” sorularını sorabiliriz. Onun arkasından pek çok soruyu daha eklemek mümkün. “Önümde engeller var mı ve bu engelleri kaldırmak için ne yapabilirim?”

Hayatta hepimiz bir şeyleri istiyoruz. Bir şeye ulaşmayı hedefliyoruz, ona ulaştığımızda başka bir tanesi beliriyor. İstekler giderek saçaklanıyor. Acaba her istediğim yaşam amacıma hizmet ediyor mu? Yaşam amacımızla, hayat planımızla uyumlu olarak istediğimiz şeyler mi? Seçimlerimiz yaşam amacımızı ne kadar destekliyor?

Bazı istediklerimiz çok arzuladığımız halde gerçekleşmiyor. Çok istiyoruz, olmuyor. Bazen de içimizde engeller beliriyor. En büyük obsesyonu kendi kendimize korkularımızla yaratıyoruz. En büyük engellerimiz; “yapamam”, “bunu başaramam”, “hak etmiyorum” vb.

Oysa dünyaya gelmeden önce yaşam planı yapıyoruz. Yaşam planı nedir, nasıl bir plandır?

Spiritüel bakış açısından baktığımızda hepimiz varlıklar olarak dünyaya gelmeden önce o yaşamımızda neler öğreneceğimizi, ne tür ilişkiler içerisinde olacağımızı, annemizi babamızı, doğduğumuz yeri planlıyoruz.

Robert Schwartzman’ın Meta Yayınlarından çıkan *Cesur Ruhlar* adlı kitabında çok güzel bir ifade var:

“Gerçek kimliğimizi yani muhteşem, aşkın ve ebedi ruhlar olduğumuzu idrak etmek hayatın zorlayıcı deneyimlerini aşmamızın bir yoludur. Yani aslında bizim varlıklar olarak çok daha engin, geniş şuurda, burada dediği gibi aşkın ve ebedi bir tarafımız var. Ama bu aşkın ve ebedi olan tarafımızı burada beden içerisine soktuğumuz andan itibaren o enerjiyi daralta daralta bu bedene kadar indiriyoruz.”

O zaman da şöyle düşünelim; bir barajda üretilen bir elektrik enerjisi var, o enerjiyi alıp olduğu gibi buraya getirebilir misiniz? Getiremiyoruz. O enerjiyi dirençler vasıtasıyla düşüyoruz, ve de odamızda yanan ampulün derecesine kadar indiriyoruz.

Yeni bilgilerimiz bize ruh ve madde ilişkisinin tesirler aracılığıyla olduğunu, ruhun beden içinde (maddenin içinde) direkt bulunmadığını ifade

ediyor.

İlk doğduğumuz zaman bebekler daha çok zamanını uykuda geçirirler, güzel rüyalar görürler, arada gülümserler. Siz o bebeğin fotoğrafını, aura makinasıyla, kirliyan fotoğrafçılığınla çektiğinizde çok daha etrafındaki alanın mesela kök şakrasının çok net oluşmadığını görürsünüz. Daha çok pembeli, morlu, mavili bir aura alanı görürsünüz.

Yani bir bebek doğduğu anda ruhsal varlığıyla daha çok bağlantılıdır. Ölen bir insanın kirliyan fotoğrafçılığınla fotoğrafını çektiğinizde aynı şekilde kök şakrasının giderek zayıfladığını o kırmızı şeyin azaldığını yine aynı şekilde sanki bir bebeğin aurasına döndüğünü görüyoruz.

Halbuki bizler bedenimiz fonksiyonunu yürütürken daha çok dünyaya bağlıyız.

Çünkü yaşam onu gerektiriyor. Yaşam dünya üzerindeki enerjileri kullanarak devam etmeyi ve tüm bu sistemler içerisindeki bir bütünlüğü gerektiriyor.

Hangi anne babayı seçeceğimizi, hangi ülkede bedenleneceğimizi doğmadan önce belirliyoruz...

Örneğin, benim Tülin olarak sabrı öğrenmeye çok ihtiyacım var. Benim hayat amacım gayet basit olabilir. Bu yaşamdaki hedefim gerçekten sabırlı olmayı öğrenmek olabilir. Bu arada bu doğru bir şey benim açımdan. Ben bu hayatta biraz sabırlı olmayı deneyimliyorum.

O noktada doğmadan önce ben Tülin olarak anlaşmalar

yapıyorum; annemi babamı seçerken bana en çok sabır deneyimi konusunda ders öğretecek, benim onu aşmamı sağlayacak anlaşmalar içerisinde oluyorum. Ruhsal rehberler, vazifeli varlıklar devrede ve tüm detaylara göre her şey planlanıyor. Muhteşem bir sistem var. Hiçbir varlığın ihtiyacı birbiriyle çelişmiyor. Tabi ki bizim şu anki şuurumuzla, şu anki zihnimize olan bir şey değil.

İyi, kötü, güzel, çirkin, doğru, yanlış buradaki dünya realitesinde olan bir şey. Daha yüksek anlayışla baktığımız zaman bedenlenmeden önceki boyut için iyi, kötü, güzel, çirkin yok. Orası için öğrenilecek ve aşılması gereken bir hedef var. Bunun için oluşturulacak olan mizahsenler var ve her varlık gönüllü olarak birbirinin iradesini çelmeyecek şekilde bu konuda anlaşmaya varmış oluyor.

Robert Schwartz'ın *Cesur Ruhlar*'da paylaştığı bir örnekte, bir bayan sağır olarak dünyaya geliyor. Çocukluğu ve okul dönemleri çok zor geçiyor. Özellikle zenci ve de sağır olduğu için okulunda arkadaşları tarafından

yargılanıyor. Robert Schwartz ile bir deney yapıyorlar. Bu deney sonucunda onun doğum öncesi planına bakıldığında şöyle bir şey ortaya çıkıyor. Bir önceki geçmiş yaşamında daha çocukken 3-4 yaşındayken annesinin birlikte yaşadığı erkek arkadaşı tarafından fiziksel olarak şiddete maruz kaldığı ortaya çıkıyor. Bir gün oynarken annesi ve erkek arkadaşı kavga etmeye başlıyor. Annesi şiddete maruz kalıyor.

Çocuk duyduğu kavga, sesler, bağırışmalar ve konuşmalardan sonra kendi kendine "Bir daha bu sesleri duymak istemiyorum," diyor.

Daha sonra bir silah sesi duyuluyor. Erkek arkadaşı annesini vuruyor. Sonra bir el daha ateş ediliyor annesini vuran adam kendisini de öldürüyor. Çocuk çok küçük olmasına rağmen bunlara şahit oluyor.

Ülkemizde de gazeteleri açın, 3. Sayfa haberlerinde buna benzer pek çok olaylar vardır. Biz de toplum olarak da bu tür travmalara çok da uzak değiliz.

İşte bu noktada ruhsal varlık böyle

bir kötü deneyimi yaşadığında bir sonraki hayatında dünyaya gelirken bedeli ne olursa olsun bu travmayı iyileştirebilmek için dünyaya sağır olarak gelmek istiyor.

İnsan hiç hayatında sağır olmayı seçer mi, engelli olmayı seçer mi? Bu düzlemde bakarsanız deli olması lazım. Ama spiritüel bakış açısıyla baktığınızda o yaşamdan ne öğrendiğine bakarsanız gerçekten farklı bir yönde bu işin farklı bir yönüyle karşılaşıyorsunuz.

Peki bunları bilmek bize ne getiriyor? Hayatın zorlayıcı deneyimlerini aşmamız konusundaki itilimi, yardımı, farkındalığı sağlamış oluyor. Yoksa ne yapıyoruz?

Biz toplum olarak arabesk edebiyatını seviyoruz. "Tanrım beni baştan yarat."

"Hep benim başıma geliyor." "Hayatta hep bu çileden kurtulamadım." diye ağlayıp duruyoruz. Bizler bu çileyi seviyoruz da... Çünkü duygusal olarak da bundan besleniyoruz.

Cesur Ruhlar'da şöyle deniyor:

"Hayatın içinde bizi zorlayan durumlar kendimizi birer ruh olarak hatırlamamıza yönelik çağrılardır.

Her zorluğun içerisinde geçerken aslında varlığımızın özümüzü hatırlama yönünde bir çağrısı var."

Bu nedenle de ıstıraba yol açan bir olayın etkisi eninde sonunda hafifleyecektir.

Bunu da unutma denen bir mekanizmayla yaşıyoruz. İyi ki unutma denen bir mekanizma var.

Düşünsenize çektiğiniz bir acıyı hep hissetseniz, yaşadığınız bir travma hep devam etse nasıl olurdu? O nedenle bu dünya üzerindeki insanı dengeleyen mekanizmalardan birisi unutma mekanizmasıdır. Oysa bazen biz bunları unutmamak için, o acıdan kurtulmamak üzere döngüler meydana getiriyoruz. O döngüleri ancak kırdığımız anda hayatımıza farklı bir bakış açısıyla devam edebiliyoruz.

(Devam Edecek)

Istırap ve Karma İlişkisi

Paul Brunton

INSANLARIN düşünme biçimleri, birbirlerinden önemli ölçüde farklıdır; yaşama bakış açıları da böyle olmak zorundadır çünkü bu ikincinin derinliği birincinin niteliğine bağlıdır. Düşünme biçimi ve bakış açısı, son çözümlemede daha önceki yaşamların sonucudur. Hiçbir deneyim hiçbir zaman silinmez. Sayısız yaşamların sayısız anıları, farkına varmadan özümelenir ve insanların yaşamlarını ve özelliklerini onlar nedenini bilmeden etkileyen eğilimlere, sezgilere, şuur ve bilgeliğe dönüşür. Ama bu süreç çok uzun ve çok yavaştır. Bizi amaçtan ayıran engellerin üstünden atlayamayız. Önemli olan, doğru yönü korumaktır. Durmak olanaksızdır. Ya ilerlemek ya da gerilemek gerekir.

Ego başlangıçta bencil ve ivedi yararlarının ötesini göremez. Mutluluğunu körcesine başkalarının zararına olarak arar; böylece onların yaşamına, daha sonra karmik cezalandırma nedeniyle kendininkine de ıstırapı sokar. Kötülük yapmak özgürlüğünün bedelidir.

Istırapın karmik nedenlerinin ortadan kalkmasıyla, ıstırapın kendisi de ortadan kalkar. Dünyasal bir süreçteki kötülük ve acı, ebedi olamaz. Bu süreçler yalnızca varoluşun belli bir dönemidir. Kötülük geçicidir. Sonunda kendi kendini yener. Kötülüğün nedeni ne olduğunu görmemek, uyumlu davranmamak, doğruyu anlamamaktır. Kısacası bu, gerçek zekadan yoksun olmak, doğru varlığın uzağında dolaşmak, yaşamı yanlış biçimde anlamaktır. Bu yanlışları ortadan kaldıracak kavrayış elde edildiği zaman,

etkinliği biter ve silinir gider. Kötülük vardır ama ebediyen değil; sonunda dönüştüğüne hiç kuşku yoktur. Eğer acı ve kötülük gezegenimizde önemli bir rol oynuyorsa, bilinmeyen başka gezegenlerin olabildiğini ve gerçekten bilinmediğini de anlamayacak ölçüde kendi kendimizle fazla uğraşırız.

Dünya, yaşamın evrimsel etkinliklerine ve sonuçta insana bir sahne sağlamaktadır. Her devirde çok farklı varlıksal seviyelerdeki varlıklar enkarne olur. Enkarne olan varlıklardan, yeryüzü hayatları boyunca kötülüğün gereksizliğini idrak edenler, böyle bir kavrayışa ulaşan varlıklar, bu kavrayışa ulaşma yolunda olan varlıklarla birlikte enkarne olmaya devam eder. Tekamül süreci öyle bir döneme gelir ki, bilgisizliği ve varlıksal seviyesi gereği kötülük eden ve ıstırap çektiren varlıkların sayısı giderek azalır. Bu varlıklar kendi doğal gelişimleri sürecinde evrim basamaklarını tırmanıp daha yüksek realitelere ulaşırlar. Yeryüzüne enkarne olan varlıkların şuur seviyesi arttıkça, kötülük etmenin ve başka varlıklara ıstırap çektirmenin gereksizliğini çoktan kavramış olan varlıkların evrimi daha da hızlanır. İşte o andan sonra kötülük tümüyle yok olmak üzere silinecektir.

Istıraptan tümüyle kurtulmuş bir dünya istemek budalaca olurdu. Sınır sistemi, kazara aleve tutulan bir elin sahibini uyarmasaydı ne olurdu? Bu el yanar ve büsbütün yitirilirdi. Öyleyse bu durumda ıstırap kılık değiştirmiş bir dost gibi iş görmektedir. Demek ki ıstırap fizik yaşamı koruduğu zaman, nesnelere evrensel düzeninde haklı bir yer tutmaktadır. Elbette ki ahlaki yaşamı koruduğu zaman da haklı

*Zaman
insanı eğitir
ve ondaki doğru olanı
kavrama yeteneğini
geliştirir.*

bir yer tutmaktadır. Istırap ahlaki varoluşumuzun evrimi anlamında sık sık zevkten çok daha yararlı bir yer tutmaktadır; ama bencillikimiz bu olguyu bizden gizler.

Istırap ikide bir içine düştüğümüz sağduyu gevşekliğinden bizi çekip çıkardığı için çok değerlidir. Platon, bir cezayı hak eden bir insan için bundan kaçınmanın bir mutsuzluk olduğunu belirtmiştir. Bu ceza ona yanlışını anlatıp, karakterini geliştirebilirdi. İnsanın gaddarlığını, gururunu, baştan çıkmış isteklerini en iyi yenen yine ıstıraptır.

Aşırı derecede gelişmiş bir "benlik" duygusunun karmik telafisi için uğranılan ıstırap, bir çıbanı deşen neşterin yol açtığı ıstıraptan daha fazla bir ceza değildir. Burada daha önceki eylemlerin basit bir sonucu söz konusudur. Zaman insanı eğitir ve ondaki doğru olanı kavrama yeteneğini geliştirir. Geçmişteki yanlışlarıyla üzerine çektiği sorumlulukları yerine getirecek alçakgönüllülüğü kazandığı zaman, acıların hak edilmiş olduğunu

kendisi de anlar. Şu andaki kişiliğinde bunlara bir neden bulamıyorsa, bunun daha önceki kişiliklerinde bulunduğunu düşünmelidir.

Hiç kimsenin kendine bir disiplin uygulamaya eğilimi yoktur. Bunun için herkes karmanın ona dayattığı disipline boyun eğmek zorundadır. Demek ki özellikle başımıza gelen acı ve ıstırap karmanın işidir. Bunların tohumları, ille daha önceki bir yaşam sırasında değil, bugünkü yaşam sırasında da atılmış olabilir. Karma öğretisini kabul ederken insanların çoğunun işlediği ilk yanlış, bunun etkisini gelecek bedenlenmelere aktardığını sanmaktır. Doğrusu şudur ki eğer olabilirse, eylemlerimizin sonuçlarıyla, yerine getirildikleri aynı yaşam sırasında da karşılaşırız. Her an bir sonraki anın öyküsünü biçimlendiriyoruz. Bir gün bile öbürlerinden soyutlanmış olarak düşünülemez.

Karma sürekli bir süreçtir ve ertelemeye çalışmaz. Onu, kararını ölümden sonra bildiren bir tür yargıç gibi düşünmek yanlıştır. Ama sıklıkla bu sonuçları, şimdiki yaşamın özel koşullarına uygun bir biçimde

gösteremez. Bu durumda -ama yalnızca bu durumda- bu sonuçlar daha sonraki bir varoluşa aktarılmış bulunurlar.

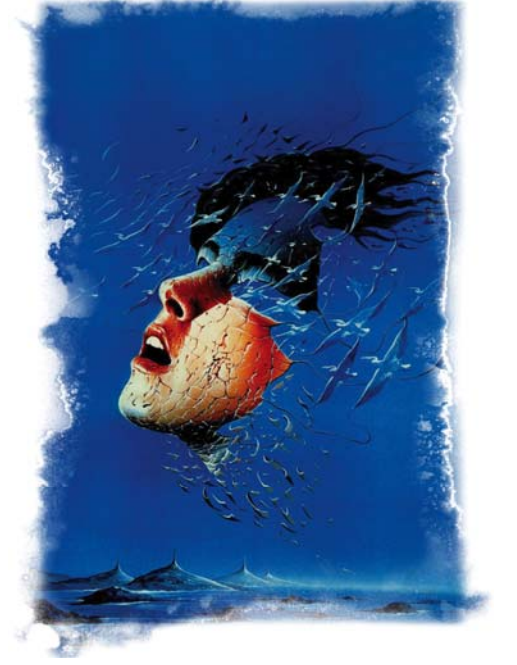
Bu anlamda karmayı doğru algılamak çok önemlidir. Takınılacak olan uygulamaya yönelik tutum çok önemlidir. Örneğin, “Her saldırgan eylemi kayıtsızlıkla karşılamak ve nasıl olsa karma bunu ödetecektir, karma her yere adalet getirecektir,” diye düşünmek yanlıştır ve pasifizmdir. Karmanın araçlara gereksinimi vardır, etkileri hiçlikten mucizevi bir şekilde çıkmaz. Demek ki tepkilerini göstereceği nedenleri harekete geçirmek üzere, onunla işbirliği yapmayı reddetmemek zorundayız.

İkinci önemli yanlış, olayların değiştirilemez biçimde saptandığına, dışsal varoluşumuzun önceden düzenlendiğine, içinde bulunduğumuz durumların iyileştirilmesi için hiçbir şey yapamayacağımıza inanmaktır. Bu inanç kendi kendimizi zayıflatır ve doğruya küfretmek demektir. Daha önce yarattığımız durumlardan ve miras aldığımız koşullardan geçmemiz gerektiği doğrudur; ama aynı zamanda bunları değiştirebileceğimiz de doğrudur.

Daha önce yarattığımız durumlar ve miras aldığımız koşullar bireysel alın yazımızdır. İnsanın alın yazısı yalnızca yüzeysel yaşamında, yani kişiliğinde bulunur, Yüce Benliği’nde değil. İnsan, Yüce Benliği’nin ve kişiliğinin bileşimidir. İnsanın dışsal yaşamı, alın yazısının ve cüz’i iradenin bir bileşimi olmalıdır. İşte bu cüz’i iradeyi harekete geçirip bazı şeyleri değiştirebilmek mümkündür.

Her eylemin çifte bir yapısı vardır. Varoluşumuzun yarı bağımsız, yarı önceden belirlenmiş bir niteliği vardır. Soyaçekim, eğitim, deneyim, karma, cüz’i irade ve çevremizdekiler, yaşantılarımızın dışsal ve içsel yapısını biçimlendirir. Yazgımızın halısını biz dokuruz. Ama bu dokumada kullandığımız iplik, daha önceki düşünce ve eylemlerimizin bize dayattığı tür, renk ve niteliktedir.

Materyalistler insanın yazgısının, düşüncelerinin, eylemlerinin tümüyle fizik çevre tarafından belirlendiğine inanırlar. Bazı bilgisiz doğulular da kendilerini tanrısal bir alın yazısının tutsağı olarak görürler. Karma

anlayışına göre her ikisi de yanlıştır. Karma insana, çevresini olduğu kadar kendini de biçimlendirmesi için yeterli özgürlük tanır. İnsan bunu kendi gelişimiyle ya kısırlaştırır ya da zenginleştirir. Doğaya ya yardım eder ya da köstek olur. Karma, yazgının kapısında dilenciler gibi beklememiz gerektiğini öğretmez. Geçmişteki cüz’i irademiz bugünkü yazgımızın kaynağı olduğu gibi, şimdiki de gelecekteki yazgımızın kaynağı olacaktır. Demek ki iki etkenden en güçlüsü bizim irademizdir. Ne belirsiz bir kaderciliğe, ne de kendine aşırı bir güvene yer yoktur. Hiç kimse, içsel perspektifini ve çevresini oluşturma konusundaki sorumluluklarından kaçamaz, bunları başka birinin ya da başka bir şeyin üstüne atamaz. Engellere karşı savaşılan herkes, sağırlaşmasına karşın yazgının önünde eğilmeye karşı çıkan ve dünyaya yeni başyapıtlar veren Beethoven’i anımsamalıdır.

*Yazgımızın
halısını
biz
dokuruz.*

Her insan, eylem sırasında işlenen yanlışları incelemeli ve bunların kaynağını kendinde aramalıdır. Hiç olmazsa kısmen bir sorumluluğu içtenlikle kabul etmeli ve kendini düzeltmek için elinden geleni yapmalıdır. Kendini düzeltmek elbette ki zordur ama daha sonraları kendini uğraştıracak olan yanlısalar beslemekten daha iyidir. Çünkü bir düşünce ya da eylemler dizisi kötü olduğu anda hazırladığı karmik sonuç bir fotoğraf kadar kesindir. Karmik bir güç, belli bir atılım kazandığında her ne kadar sonucu biraz değiştirilebilse bile, artık durdurulamaz. Acımasızca harekete geçmeden önce karmik enerjileri söndürmek için istenmeyen her gelişmeyi daha yumurtadayken boğma konusundaki felsefi ilke bundan kaynaklanır. Belli bir gelişme ve güç derecesine ulaşmayan bir düşünce karmik sonuçlar üretmez. Böylece kötü fikirleri daha doğarken boğmaya verilen bütün önem anlaşılmaktadır. Kendindeki kötü bir eğilimi ya da bir ulustaki kötü bir devinimi zapt etmenin tek yolu daha başlangıç evresinde, canlı bir güç

kazanmadan önce onu durdurmaktır.

İnsanın başına gelen, en içteki varlığının gizli iradesiyle olmuştur. İstiraplar en son anlamda değil, yalnızca anlık kötülüklerdir. Dışsal ve acımasız bir güç gibi görünen de aslında arılaşıcı ve içsel bir güçtür. Er ya da geç kötülük, insanı onu ortadan kaldırmaya yöneltir; acısının da onu huzuru aramaya yönelttiği gibi. O zaman kişi Yüce Benlik'in arayışına girer. Sonuçta kötülüğün her bireyin yaşamında geçici ve belirsiz bir evreden başka bir şey olmadığını anımsamakta yarar vardır. Bu kesinlikle yok olmak zorundadır çünkü kendi yıkımının tohumlarını içinde taşır. Karma tarafından gerçekleştirilen sürekli uyarlamalar sayesinde yüzeysel benlik, zekasını ve gücünü kötüye kullanmayı kaçınılmaz olarak bırakır ve bunları tanrısal olanla uyuma yöneltir.

Doğru eylemlerinin en iyi karmik ödülü, bunun sonucunda karakterin yükselmesi, kötüler için en fena ceza ise karakterin bozulmasında bir artıştır. Karakterlerimizin bozulmaması ve giderek daha da kalitelenmesi için düşünce alışkanlıklarımızı,

oluşturduğumuz düşüncelerin yapıcı veya yıkıcı olabileceğini her an göz önünde tutmak gerekir. Negatifte yoğunlaşmış istek ve düşünceler, bireyin hayatına fiziksel ıstırapları bile getirebilir. Cinayeti işlememiş bile olsa bunu düşünmüş olduğu için fiziksel bir ceza çekebilir.

Benzer nedenlerle kötücül düşünme biçimleri, bedendeki hastalıklar olarak ortaya çıkabilir. Doktorlar hastalığın fizik nedenlerini görebilirler ama aşırı bir öfke, hastalıklı bir kin, başa çıkılmayan bir korku, olağanüstü güçlü bir istek olabilen zihinsel nedeni göremez. Ancak bu yaklaşım bütün hastaların olumsuz düşünceleri vardır ya da olmuştur demek değildir.

Başkalarıyla birlikte yaşıyoruz. Ortaklaşa günah işliyoruz, aynı şekilde ortaklaşa kurtulmak zorundayız. Karma bize toplumun tümüyle birlikte ıstırap çektirir ve bizi onunla birlikte neşelendirir. Öyleyse kendi çıkarımızı toplumunkinden ayıramayız. Küçük ya da büyük farklı gruplar arasındaki kinler ve kavgalar kadar, sınıflar, uluslar ve ırklar arasındaki

uyuşmazlıklar da yararsızdır. Sonuçta hepsi birbirlerine bağımlıdır. Bunları ayırmak, bireyleri ayırmak kadar yanıltıcıdır.

Bencil amaçlara ayrılan bir yaşamla diğerkam amaçlara adanmış bir yaşam arasında geri dönülmez biçimde bir seçim yapan her insan; yalnız kendi yazgısı üzerinde değil, uygarlığımızın doğrudan yazgısı üzerinde de etkili olur. Böyle varlıkların var olması bir umut ışığı getirmektedir.

En büyük günahkar bile, eğer içtenlikle pişman olursa, olabilecek en büyük ölçüde kendini düzeltmek ve üstün inanca dönmek isterse, hak etmediğini elde edebilir. Daha önceki yaşamı ne olmuş olursa olsun, düşünceleri ve eylemlerini değiştirerek sesini, tanrısal lütuf bağışının inmesinin her zaman mümkün olduğu bu çok yüksek bölgeye iştirtirmeyi başarabilir. Kurtuluş herkes içindir. □

Yazarın Ruh ve Madde Yayınlarından çıkan *Yüce Benliğin Bilgeliliği* adlı eserden derleyen: Fadime Çelik.

Ruh ve Madde Dergisi İstanbul Satış Noktaları

Bayi / Mağaza	Semt	Yakınında bulunan
Gökmen (Hülya Kurt)	Göztepe	Petrol Ofisi İstasyonu
Türkan Türk	Kadıköy	Beşiktaş İskelesi
Nihat Koyunoğlu	Kadıköy	Beşiktaş İskelesi
Erkal/Cenk Boztaş	Kadıköy	Eminönü İskelesi
Mephisto	Kadıköy	Postahane
Metin Kurt	Üsküdar	Beşiktaş İskelesi
1. Levent Çarşı	Levent	Ziraat Bankası
Ergün Sarıaslan	Bakırköy	İDO İskelesi
Kabalcı Kitabevi	Beşiktaş	Büyük Beşiktaş Çarşısı
Mephisto	Beyoğlu	İnci Pastanesi
Semer Kant	Beyoğlu	Erra Goppa
ArkeoPera	Galatasaray	Postahane
Kadir Tuncer	Şişli	Şişli Camii
Nezih Kitabevi		
Remzi Kitabevi		

Zaman'ı Anlayabilmek

Nusret Sefa Yılmaz

“ZAMAN geçen, kullanılan, harcanan bir değerdir, sayıdır. Kendi dışındaki objelere ve olgulara anlam veren bir kavramdır. Tek başına mevcut değildir. Bir referansa gereksinim gösterir. Zaman, çeşitli süreçleri anlamamıza yardım eden, onlarla ilgili niteliklerden bazılarının ölçülmesinde kullanılan değerdir,” şeklinde tarif ediliyor zaman kavramı. Bu tanıma şunlar da ekleniyor: “Zaman, iki hareket arasındaki süredir. Hareket ve maddenin nesnel hali zamanla belirir. Zamanın olmadığı yerde, nesnellik de yoktur! Bu nedenle zaman cismin kesinlikle belirleyici faktörüdür. Hareketin hızı zamanın da hızıdır. Görelilik ve kuantum varsayımlarına göre zaman ile uzay birbirleriyle doğrudan ilişkili ve bağlantılıdır. Zaten zaman ile uzay birlikte anlamlıdır.”

Öyle görünüyor ki zamanı mekandan, uzaydan ayırmamız mümkün değil. Ayrıca nesneyi anlayabilmemiz için onun bağlı olduğu zamanı da göz önüne almamız gerektiğini fark ediyoruz. Zamanı anlamaya yönelik çalışmalar Aristo'dan Newton'a, Einstein'dan kuantum filozoflarına kadar felsefe ve bilim alanında yüzyıllardır sürmektedir. Örneğin, Newton zamanı mutlak olarak görür. Ona göre zaman kesinlikle uzamaz, kısalmaz, genişlemez, büzülmez, bükülmez, kırılmaz. Ayrıca yine Newton ve onun takipçilerine göre; bütün seviyelerde bütün evren içinde meydana gelmiş olan her şey, şimdi meydana gelen her şey ve gelecekte oluşacak her şey zamanın ilk anında belirlenmiştir. Bu kaderci zaman anlayışına *mutlak zaman* ismi verilmiştir.

Newton'un mutlak zaman kavramı yıllarca özellikle Batı insanının hayatının öyle bir parçası oldu ki, yaz saati uygulaması ilk defa 1916'da kullanıma sunulduğunda bu, insanlık “Tanrı'nın Zamanı”na müdahale ediyor yaygarasıyla karşılaştı. Çünkü belli bir muhafazakar kesim Newton'un mutlak zaman teorisini *Tanrı Zamanı* olarak isimlendirmişti.

Zaman anlayışlarıyla ilgili tüm bu kafa karışıklığını gideren fikirleriyle, teorileriyle, sentezleriyle dünya bilim ve düşünce hayatına iz bırakan deha, büyük bilim adamı Einstein olmuştur. Einstein zamanı mutlak olarak görmeyip onu üçüncü boyutun devamı yani dördüncü boyut olarak nitelendirdi. En önemlisi Einstein zamanı *rölatif* olarak değerlendirdi, hız arttıkça zamanın yavaşladığını ispatladı. Ayrıca zamanın uzayda bükülebileceğini ve zaman yolculuğunun teorik olarak mümkün olabildiğini iddia etmişti.

Kuantum yaklaşımları tüm bu teori ve fikirlerin üzerinde zamanla bir çatı oluşturmaya başladı. Çünkü mikro dünya araştırmalarında, atomlardan da küçük kuantum dünyasında her şey bildiğimizden öte farklı görünüm sergiliyordu.

Burada zaman ve mekanı birleştiren, -ismi sonraları solucan tüneli olacak- bağlantılar keşfedildi. Son zamanlarda ise bazı kuantumcu bilim adamlarının makalelerinde zaman bir enerji olarak anlatılmaya çalışılıyor.

Bilim adamları zamanı anlamaya yönelik teorik çalışmalarının yanı sıra deneysel araştırmalarla bu sorunsalın üzerine giderek yeni bir anlayışa ulaşma çabası içerisindedir. Örneğin, 1960 yılında Harvard Üniversitesinin kulesine ve bodrum katına birer atom saati konur. Bu saatler oldukça hassas ve kesin sonuçlar veren saatlerdir. Bir süre sonra kontrol edildiğinde kuledeki saatin çok az da olsa bodrum katındakine oranla ileri gittiği görülmüştür. Bunun nedeni dünya kütesinin zamanı yavaşlatmasıydı. Bu durumun bir sorun yaratmaması için uzaysal çalışmalarda gerekli önlemler alınmak zorunda kalmıştır. Örneğin, küresel yer belirleme sistemi

olarak bilinen GPS uydularının her birinde çok hassas saatler bulunmakta ve bunlar her gün kendilerini saniyenin üç milyarda biri kadar geri almaktadır. Her gün üzerimizde sessizce dolanan otuz bin uydunun bu şekilde düzenli olarak saatlerini geri alması dünyanın yerçekiminden uzakta bulunmalarından kaynaklanır. Anlayamayacağımız ölçüdeki bu ufak fark için önlem alınmazsa uyduların her gün on kilometre yol kaybedecekleri bu da iletişim sisteminin tamamen bozulabilmesine sebep olabileceği bildirilmektedir.

Zamanın bu ilginç görünümünün yanı sıra araştırmalar ve deneyler insan bilinci ve zaman algısı arasındaki olağanüstü bağlantıları da zamanla keşfetmeye başladılar. 1939'da Fransa'nın Nice kentinde doğan Michel Siffre henüz çocukluk dönemlerinde uzaya ve zamana ilgi duymaya başlamıştı. Ona göre uzayı en

çok andırırsa mağaralardı. On yaşında iken keşfedilmemiş bir mağara buldu. Dipsiz karanlık, zamandan uzaklaşma fikri onu çok etkilemişti.

1962 yılının Temmuz ayında henüz yirmi üç yaşındayken bir deney yapmaya karar verdi. Sorbonne Üniversitesi'nden yeni mezun olmuştu ve mağara bilimini resmiyete kavuşturmak istiyordu. Tüm hazırlıklarını gerçekleştirdi ve Scarson Mağarası'na indi. Mağarada ne ışık ne de ona zamanı gösterebilecek bir teçhizat vardı. Niyeti iki ay boyunca sonsuz karanlık ve sessizlikte yaşamaktı. Aslında amacı uzayda yaşamayı hissedebilmektir ama bundan daha farklı ilginç sonuçlarla karşılaşacağını tahmin edemezdi.

Gündüz ya da gece hakkında hiçbir fikrinin olmadığı bir gün kendi kendine saymayı denedi. Yanında bir kronometre vardı. Birden yüz yirmiye kadar birer saniye aralıklarla saymaya başladı. Bittiğinde iki dakika geçmiş gibi hissediyordu. Ancak kronometreye baktığında tam beş dakika geçmiş olduğunu gördü. Ne kadar denerse denesin iki dakikayı beş dakikada deneyimliyordu. Mağaradan çıktığında ağustos ayında olduğunu tahmin etti. Hesaplarına göre 34 günü mağarada geçirmişti. Ancak aslında Eylül ayındaydı. Mağarada tam 59 gün geçirmişti. Siffre'in bu çabası ayrıca

mağara biliminin ortaya çıkmasına yol açtı. Siffre yıllar içerisinde NASA sponsorluğunda birkaç deney daha yaptı. Deneylerden birinde üç aya yakın mağarada kaldı. O deneyin bazı anlarında birkaç saatliğine delirdi, intihara kalkıştı. Siffre'in mağarada bir günü 24 saat değil 52 saat olarak yaşadığı ortaya çıktı. Siffre sadece karanlığı anlamaya çalışıyordu. Anı yoksa zaman da yavaş yavaş bozulmaya başlıyordu.

Bu bilinç durumu ile zaman algısındaki ilginç ilişkiyi bilim adamları farklı deneylerinde de ortaya koydular. Wearden isimli Amerikalı bir bilim adamı, zamanın geçişine ilişkin bu iki kriteri inceliyordu. Armageddon deneylerinde gönüllüleri iki gruba ayırdı. Bir grup dokuz dakika boyunca *Armageddon* filmini izlerken, diğer grup aynı süreyi bekleme odasında geçirdi. Beklendiği üzere, zamanın geçişine ilişkin bir yargıda bulunmaları istendiğinde, Armageddon grubu zamanın daha çabuk geçtiğini; bekleme odasında oturan grup ise, zamanın geçmek bilmediğini söyledi.

Oysa, her iki gruba da aradan ne kadar zaman geçtiğini düşündükleri sorulduğunda, sonuçlar tersine dönmüştü. Zamanın akıp gittiğini hisseden Armageddon grubu, bekleme odasındaki grupla karşılaştırıldığında, yüzde on daha uzun bir süre geçtiğini belirtti. Asıl ilginç olansa, her iki grubun da, dokuz dakikadan daha az bir zaman geçtiğini belirtmesiydi.

Wearden'a göre, bunun açıklaması, ikinci bir tahmin yürüten deneklerin, ne kadar çok veri işlediklerini ya da belleklerine kayıt edilmiş yaşanan olay sayısını temel alarak tahmin yürütmeleri. "Bekleme odasında

pek bir şey olmadığı için zaman yavaş geçiyordu. Ancak, geriye baktıklarında, hiçbir şey yaşanmadığı için daha hızlı geçen bir zamandı bu. Armageddon'da zaman akıp gitti; çünkü içine gömülmüştünüz, ama geriye baktığınızda ne kadar çok şey hatırladığınızı sayarak zamanın akışını değerlendirdiğinizden, size göre uzun bir zaman geçmişti. Bir çeşit paradoks."

Yine University College London'da (UCL) yapılan araştırmaya göre fiziksel bir aktiviteye tamamen odaklanabilen insanların zaman algısı yavaşlıyor. Yani topa vurmaya hazırlanan bir futbolcu anı yavaş çekimdeymiş gibi yaşayabiliyor; bu da ona yapacağı hamleyi düşünmek için fazladan zaman sağlıyor. Bilimciler sporda üstün başarı gösteren atletlerde bu özelliğin çok gelişmiş olduğunu düşünüyor.

UCL Nörobilim Enstitüsü'nden Dr. Nobuhiro Hagura şöyle diyor: John McEnroe topa vurmaya hazırlanırken zamanın yavaşladığını hissettiğini söylemişti. F1 sürücülerinde de benzer deneyimler yaşıyor. Biz vücudun bir aktiviteye odaklandığı zaman beynin görüntüyü algılama hızının arttığını tahmin ediyoruz. Beyne gelen bilgi akışı hızlanıp artıyor. Bu da zamanın daha yavaş akıyormuş gibi algılanmasına neden oluyor." Dr. Hagura bu araştırmayı yapmaya Japonya'da beysbol oyuncularının vuruş yapmadan önceki hislerini dinledikten sonra karar vermiş.

Kısacası zaman, beyinde anı olarak saklanan birtakım bilgiler, daha doğrusu görüntüler arasında kıyas yapılmasıyla var olmaktadır. Eğer bir insanın hafızası olmasaydı, o insan sadece içinde bulunduğu anı yaşayacak, beyni bu tür yorumlar

Fiziksel bir aktiviteye tamamen odaklanabilen insanların zaman algısı yavaşlıyor.

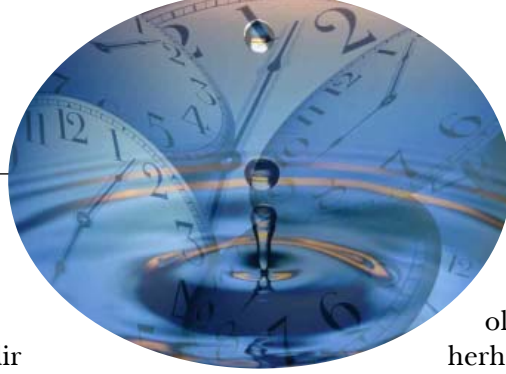
yapamayacak ve dolayısıyla zaman algısı da oluşmayacaktı. Şu anda tüm dünyada başarılı sporcuların zaman akışını daha yavaş algıladıkları kabul gören bir tez.

Zamanla ilgili başka bir ilginç durumu ise rüyalarımızda yaşarız. Uyumaya başladıktan yarım saat sonra REM rüyası görmeye başlarız. İlk REM rüyaları 5-10 dakikayı geçmez. Yaklaşık bir buçuk saatte bir REM rüyası görürüz ve rüya görme sürelerimiz gittikçe artar. Böylece uyanmaya yakın son REM rüyası yaklaşık 20-40 dakikaya kadar uzar. Fakat bazen çok kısa süreli uyku anlarında da rüya görebiliriz. Örneğin 1 dakikalık uyku periyodunda bile sanki bir saat rüya sahnesi görmüş kadar izlenimler elde edebiliriz.

Zaman Kavramı ancak insanın içinde bulunduğu fiziksel ya da fiziksel olmayan ortamda, kendi bilinç durumuna göre tanımlanabilir.

Görüldüğü gibi zaman anladığımız manada mutlak değildir. Hatta kişiden kişiye, olaydan olaya ve belki de coğrafyadan coğrafyaya değişen nitelikler gösterir. Spiritüel çalışmalardan elde edilen bilgiler bize

zamanın bir enerji formu olduğunu ifade etmektedir.

Hatta öyle bir enerjidir ki kainatın ana dokusu bu zaman enerjisi üzerine kuruludur. Zaman enerjisini çektiğimiz anda kainatın bütün dinamikleri ortadan kalkmaktadır.

Zaman bir enerjidir ve her mekanda farklı yoğunluklarda ortaya çıkar. Onu kronometrik bir dizi, dünyanın kendi etrafında ve güneş etrafında dönmesinden ortaya çıkan saniyeler, dakikalar, saatler, günler, aylar veya yıllar olarak düşünmememiz gerekir. Bunlar zaman değildir ama gerçek zamanın farklı görünüşlerinden ibarettir, gerçek zamanın algılayabildiğimiz alanlardaki tezahürüdür. Burada bu şekilde ortaya çıkar, hücre içerisinde başka ortaya çıkar, uzayda başka türlü ortaya çıkar. İç uzayımızda yani psişik alemimizde başka türlü ortaya çıkar. Türkiye’de başka Amerika’da başka, Dünya’da farklı, Jüpiter’de daha farklı ortaya çıkar. Çünkü zaman bir enerjidir ve her mekanda farklı yoğunluktadır.

Zaman bir tür enerji olduğu için zaman da mekan da bu yapıdan dolayı hiç durmadan değişmektedir. Biz tam farkında değiliz ama şu anda bile bir değişim içindeyiz, zaman ve mekan sabit değildir. Nesnelere sabit görebiliriz, diyebiliriz ki mekan değişiyorsa şu elimdeki kalem neden değişmiyor? Aslında hep birlikte değiştiğimiz için değişimin farkında değiliz. Değişimi anlayabilmemiz için bu zaman ve mekan dışında bir gözlem yapmamız gerekir. Bu gözlemi yapabilesek her şeyin değişmekte olduğunu farkına varırız. Ama biz

suyun içindeki balıklar gibi olduğumuz için suda herhangi bir değişiklik bizi etkilemiyor çünkü biz de onlarla beraber değişiyoruz. O yüzden şu anın, şimdinin değerini anlamamız, farkına varmamız lazım. Şu an, evrende bir daha hiçbir zaman tekrarlanmayacak bir andır.

Çeşitli zaman ve mekanın enerjilerini yaşayabilmek, alabilmek için doğarız. Her zaman ve mekan enerjisinin imkanı başkadır.

Her zaman ve mekanın kendine göre farklı bir enerjisi vardır ve biz bu enerjilere uyum sağlamak için bu zamana doğarız. Örneğin, on yıl veya yirmi yıl önce yaşanan bir olayla şimdi yaşanan aynı olay bize o zamanki kadar etki etmiyor çünkü şimdinin zaman ve mekan enerjisi on yıl önceye göre gözle görülür farklılıklar sergiliyor. Diyelim ki yirmi yıl önce yaşadığımız bir eprövün etkilerini o zaman mekan içerisinde altı ay kadar hissedebiliyorsak artık şimdi benzer bir olayın etkilerini belki de iki üç hafta içerisinde atlatabiliyoruz. Zaman ve mekanla birlikte insan varlığının da sürekli bir şekilde değiştiğini belirtmiştik. Bu zaman ve mekan enerji yoğunluklarının farklı olmasından dolayı yine her varlık doğarken kendi merkezi ihtiyaçları doğrultusunda istediği zaman ve mekana doğmaktadır.

Dolayısıyla yaşanan olaylar kendi zaman ve mekan imkanları içerisinde değerlendirilmelidir. O zaman ve mekan dışında yapılan her türlü değerlendirme, olayın gerçekliği

derecesi üzerinde bizi yanılgılara uğratar. Tarihi olayları da bu şekilde değerlendirmenin, o olayların bizlere vermek istediği mesajı açısından oldukça önemi var. Herhangi bir dönemde –bu, yüz yıl önce olabilir, bin yıl önce olabilir, M.Ö. 500 yılı ya da veya 915 yılı veya 1052 yılı hiç önemli değil- o dönemdeki zaman yoğunluğunu ve mekanın düzenini, mekan kanunlarını tam anlamıyla bilemeyeceğimiz için olaylar hakkında karar vermek, o olaylardan sonuçlar çıkartmak çok yanıltıcıdır.

Yaşadığımız şu dönemde zaman enerjisi muazzam hızlanmıştır.

Yaşadığımız şu dönemde zaman enerjisi muazzam hızlanmıştır. Öyle bir devirdeyiz ki büyük değişimler hiç durmadan ve süratle gerçekleşiyor. Eğer zaman bu kadar hızlanmamış olsaydı şu an bilgisayarlarımız, İnternet’imiz olmayacaktı. Televizyonlarımızın telefonlarımızın ve diğer tüm iletişim araçlarımızın kapasiteleri bu kadar genişlemezdi. Hatta zaman enerjisi bu kadar hızlanmasaydı, tüm bunların icadı gerçekleşmeyecekti. Tüm bunlar insanlığın şu anki hızlanan zaman enerjisine uyum sağlama çabasıyla ortaya çıkıyor. Çünkü bu hızlanma aynı zamanda bizim ruhsal gelişimimizle doğrudan ilgili. Zamanın hızlanması maddenin devinimini hızlandırmaktadır. Maddenin deviniminin artması sistemdeki iletişimi hızlandırır ve iletişim artınca da doğal olarak doğa, evren ve insan hakkındaki bilgi de artmaktadır. Kültürel toplu gelişim için o toplumun iletişiminin tam haline gelmesi gerekir

ki tüm hızlanmanın arkasında yatan temel etmen bu olmaktadır.

Biz şu anı, şimdii hem geçmişimizle hem geleceğimizle beraber yaşıyoruz. Sadece şu anı yaşıyor olduğumuzu ve bu an içerisinde tek başımıza yaşadığımızı düşünmek zihinsel bir yanılsamanın ürünüdür. Biz bir tek şu andaki biz değiliz. Eğer düşünceler, eylemler gelecekteki varlığımızın yeni yaşam koşullarını oluşturuyorsa, o halde şu andaki biz geçmişimizde oluşturduğumuz olayların sonucuyuz. Ve dolayısıyla şu anda geleceğimizi de zaten yaratıyoruz demektir. Sonuç olarak bundan sonraki hayatımızda hazırlamış olduğumuz o geleceğin şartlarına uyum sağlamak için çaba göstereceğiz.

Zaman kontrolü yapabilmek insan varlığının ulaşabileceği en yüksek tekamül seviyesidir.

Zaman kontrolü yapabilmek insan varlığının ulaşabileceği en yüksek tekamül seviyesidir. Hangimiz edebiliyoruz? Hiçbir şey edilmiyor. Edebilseydik en basitinden hepimizin arasında bu kadar konuşmaya hiç lüzum yoktu. Telepati yeteneğini kullanarak iletişim sorununu çözebilirdik. Bir düşünce akımı vasıtasıyla belli bilgileri, ifadeleri derhal nakledebilirdik. Ama teker teker kelimeler seçerek, mecazlar kullanarak bunu anlatmaya çalışıyoruz. Bu demektir ki, biz zamanı kontrol edemiyoruz, bilemiyoruz yani. Daha o büyük yeteneğimiz meydana gelmedi. Bir saat sonra ne olacağıyla ilgili en ufak bir fikrimiz yok. Zaman kontrolü şu an için elimizde değil. □

İlham, Medyomluk, Sürrealizm: Yaratıcı Ayrışma Kavramı

Michael Grosso

2. Bölüm

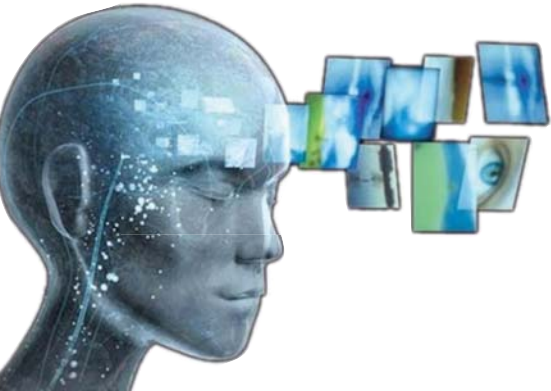
Pearl Curran

PEARL CURRAN isimli 31 yaşında bir ev hanımı, 8 Temmuz 1913 tarihinde bir ouija tahtası aracılığıyla şu sözcüklerin yazıldığını gördü: “Birçok aylar evvel yaşadım. Şimdi tekrar geliyorum, Patience Worth’ur benim adım.” O gün bir dizi etkileyici edebi eserin başlangıç gününü oluşturuyordu. 17. yüzyılda yaşadığını söyleyen ve kendisine “Patience Worth” ismini veren bu özgün şahsiyet Curran’ın medyomluğu aracılığıyla binlerce şiir, altı roman ve tomarlarla felsefi metin yazdırmıştır ve bütün bu eserler medyomun normal halindeki yeteneklerini fazlasıyla aşmaktadır.

Patience Worth bir Rehber, Curran’ın yaratıcı ayrışmasını kolaylaştıran bir araç olarak işlev görmüştür. Eski bir araştırmacı yaptığı incelemeler sonucunda şu sonuca varmıştır: “Bn. Curran zeki bir kadındır, ancak zihinsel kapasitesi Patience Worth’ten çok daha aşağıdadır. Kısacası burada söz konusu olan şey güç ve anlayış kapasitesi bakımından normal bilincini aşan bir bilinçaltı benliktir... Ayrışma bir şekilde büyük ölçüde genişlemiş kapasitede bir benliğin şekillenmesiyle sonuçlanmaktadır.” (Prince, 1964, s. 431).

Bu “büyük ölçüde genişlemiş kapasite”nin örnekleri aynı zamanda tarihi romanlar yazma yeteneğini de içermektedir ve bu eserler *Hartford Courant*, *Los Angeles Times*, ve *New York Times* gibi tanınmış gazetelerin eleştirilenlerinden en yüksek övgüleri almıştır. Metinler eski, arkaik ve dialektik kelimelerle

doludur ve aynı zamanda Curran’ın normal bilgisinin oldukça dışında derin ve anlaşılması güç tarihi gerçeklere de değinmektedir. Edebi üretim tarzı, fenomenal hafıza, fenomenal hız ve zihinsel operasyonların fenomenal karmaşıklığı bakımından da dikkat çekicidir (Prince,

Robert Donaghe

1964, s. 487). Sıklıkla yazmayı kesiyor, dikkatini gündelik uğraşlara veriyor ve sonra da sanki hiç ara vermemişçesine kaldığı yerden devam ediyordu. Aynı Mozart’ın besteleri gibi onun edebi ürünleri de, derin bir mantal tabakada tamamlanmış gibi gözüküyordu; onları yazarken sanki yalnızca bir yerlerden okuyor ya da bir suflör bunları kendisine dikte ettiriyordu. Patience Worth anında stilini değiştirebiliyor ve bambaşka bir stilde yazdırmaya başlıyordu (Prince, 1964, s. 361).

Prince bu vakanın dikkatli analizlerini özetlerken, Patience Worth’un ortaya çıkışıyla ilgili olarak “Sıradan hiçbir insan önceden bir işaret vermeksizin, olağanüstü zihinsel güçlerin kullanımında bu kadar ani bir parlaklık sergileyemez,” demektedir. Prince, Patience Worth vakasıyla ilgili olarak ya bilinçdışı kavramımın gözden geçirilmesi gerektiği ya da Patience Worth’un yazdırdığı şeylerin kaynağı olarak Pearl Curran’ın kendi zihninin dışında bir etkenin varlığını kabul etmek zorunda olduğumuz sonucuna varmıştır. Bu dikkat çekici bir iddiadır ve ilgili okuyucu orijinal

kaynağın ne olduğunu incelemelidir. Benim görüşüm Bn. Curran’ın Rehber aracılığıyla normal benliğinden ayrışıp böylece *süpernormal*, *yaratıcı benliğiyle birleştiği* yönündedir.

Benzer biçimde, tartışmak istediğim diğer vakalar için de, yaratıcı ayrışma daha yüksek bir birleşme fazı olarak düşünülebilir. Sıradan benlik Rehber aracılığıyla otonomisini yitirmiş gibi gözükmekte, fakat bu, gizli olağandışı benliğe giriş kazanmaya yol açmaktadır. Burada esas vurgulamak istediğim nokta ayrışmanın, genellikle açık biçimde adaptasyonsuzluk olarak ortaya çıkmasına rağmen, aynı zamanda yaratıcılık için güçlü bir araç olabilmesidir. “Patience Worth” vakası sıradan insanların kendi içlerinde gizlice olağanüstü şairane, imajinatif ve ruhsal yetenekleri barındırabileceklerini göstermektedir.

Arklı Joan (Joan d’Arc)

YARATICI ayrışma olağan dışı liderlikte de rol oynamıştır.

Bunun çarpıcı bir örneği, ülkesindeki İngilizler'e karşı bir orduya öncülük etme talimatları veren sesler duyan ve vizyonlar gören genç bir kızın vakasıdır. Ark'lı Joan kendi rehberleriyle temasa geçtiğinde henüz 16 yaşlarındaydı ve rehberleri St. Michael, St. Catherine ve St. Margaret'ti. Ark'lı Joan'ın deneyimlerinin yorumları, temporal lob krizlerinin sebep olduğu halüsinasyonlardan doğaüstü ziyaretlere kadar geniş bir yelpazede oluşmaktadır. Kesin olan bir şey varsa o da bu deneyimlerin onun yaşamını kökten değiştirmesi ve aslında Batı tarihinin gidişini değiştirmiş olmasıdır.

Başka bir şeyler Joan'ın baştan beri dindar ve sağlıklı olan normal benlik perspektifini değiştirmiştir. Duyduğu sesler ve gördüğü vizyonlar -ayrışmış personası- obsesif bir güçle işbaşına geçmiş ve onu yeniyetme bir kız için görülmedik eylemler yapmaya yönlendirmiştir. Böylece amirleriyle çok parlak tartışmalara girebilmiş ve misyonunun her aşamasında karşılaştığı yıkıcı kuşkuyla başa çıkabilmiş; olağanüstü fiziksel zorluklara katlanmış, çatışmalarda aldığı yaralar esrarengiz bir hızla iyileşmiş ve en sonunda darağacında

yakılma karşısında azimli bir şekilde durabilmiştir (Gies, 1981).

Bir vakada alacağı yarayı önceden bildiğine dair bir kanıt vardır. Olaydan iki hafta önce bir çarpışmada yaralanacağını ifade eden bir mektup yazmıştır. Papaz Paquerel de çarpışmadan bir gün önce yaralanacağını söylediğini ve ertesi gün göğsünün üstünden yaralandığını rapor etmiştir (Sackville-West, 1936/1991, s. 361-362).

Duyduğu "sesler"le ilgili olduğu için söz etmeye degecek bir başka ilginç vaka daha vardır. Mahkeme kayıtlarına göre Joan, Lüksemburg'taki mahkumiyeti sırasında kaçmaya çalışırken 20 metre yüksekliğinde bir kuleden atlamıştır. Bunu yaparken duyduğu seslerin açık komutlarına zıt yönde hareket etmiştir ve bu da duyduğu seslerin yalnızca kendi iç arzularının ifadelerinden ibaret olduğu görüşüyle ters düşmektedir. Bu atlayıştan ciddi bir yara almaksızın kurtulmuş olması da ayrıca dikkat çekicidir (Sackville-West, 1936/1991, s. 254-258). Ama bu vaka onun duyduğu seslerin yabancı ve ayrışmış doğasını doğrulamaktadır.

Gaipten sesler ve vizyonlar açıkça ayrışma haline ait fenomenlerdir,

ancak bunlar olmaksızın Ark'lı Joan'ın olağanüstü kariyeri düşünülemezdi. Burada bir kez daha yaratıcı ayrışmanın paradoksuyla karşılaşırız: Bir düzeyde rutin egoyla bağlantısı kopmuş biçimde görünen şey daha sonra tümüyle yaratıcı bir sürecin parçası olarak açığa çıkar.

Eusapia Palladino

PEARL CURRAN ve Ark'lı Joan rehber varlıklarının yardımlarıyla edebi ve sosyal yaratıcılık örnekleri sergilerken şimdi inceleyeceğimiz iki örnek de paranormal fiziksel ve zihinsel kapasiteleriyle ilgili raporlarla öne çıkmaktadır. Bu vakalardaki paranormalliğin kanıtlarını değerlendirmek bu makalenin sınırlarını çok genişleteceğinden dolayı konunun bu yönünü ele almıyorum. Ancak yine de her iki vakada da kanıtların en azından zorlayıcı olduğu yönünde görüşümü belirteceğim. Vurgulamak istediğim husus rehber varlığın yaratıcı ayrışmayla nasıl bir ilişki içerisinde olduğudur.

Palladino vakasında rehber varlık "John King"dir. Bu sözde Kral kendisini romantik bir ruh olarak tanıtmış ve yaşarken bir maceracı, şövalye ve yönetici, ölümünde ise dahi bir guru olarak göstermiştir. John King oldukça ilginçtir, çünkü 1850'lerde Davenport kardeşlerden başlamak üzere birçok medyumla ilişkiye geçmiştir. Daha sonra bu enerjik varlık John King, New York'ta Joanna Kellog ve Mary Jay'e; İngiltere'de Fanny Marshall, Agnes Guppy ve Georgine Haughton'a ve Madam Blavatsky'ye rehberlik etmiştir. John King'in bir

ressam tarafından rahatça çizilebilecek derecede net biçimde materyalize olabildiği söylenmektedir. Amerikalı medyum Etta Wriedt'in meydana getirdiği fiziksel fenomenlerden sorumlu olduğu da söylenmektedir. Ve John King daha sonra Napolitan medyum Eusapia Palladino'nun rehberliğini üstlenmiştir (Fodor, 1966, s. 190-191).

Palladino kendisiyle çalışan araştırmacıların çoğunu oldukça şaşırtmış ve kendisi aracılığıyla bilinmeyen fiziksel güçlerin tezahür ettiğine ikna etmiştir. Güney İtalya'dan gelme eğitimsiz bir köylü olan Palladino'nun çocukluğu taciz ve kişisel travmaların izlerini taşımaktadır. Palladino üzerinde çalışan uzman profesyonellerin sayısı diğer medyumlara göre oldukça fazladır; İtalyan, Fransız, İngiliz, Polonyalı, Rus ve Amerikan araştırmacılar onun paranormal yeteneklere sahip olduğuna ikna olmuşlardır. Bunların dışında yalnız Richard Hodgson ve Eleanor Sidgwick onun bazı hilelerine tanık olduklarını söyleyerek aksi yönde görüş bildirmişlerse de bunların bazıları belki de Palladino'nun ayrışmış halinin ürünleridir.

Palladino'nun acemice el çabukluğu girişimleri tüm ciddi araştırmacılar tarafından bilinir; ancak en sıkı önlemler altında yapılan deneylerde yine de şaşırtıcı fenomenler gözlenmiştir (Feilding, 1963). Palladino için ayrışma bir grup süreciydi. Bazı deneyiciler bunu anlamakta zorlanmışlardır; çünkü bu tip araştırmacılar için bir yandan eleştirel bir tedbirlik tavrı sergilerken aynı zamanda sıcak ve destekleyici bir tavır içerisinde kalmak zordur. Fransız hekim Joseph Maxwell, yaptıkları deneylerde olumsuz sonuçlar almış olan Hodgson ve Cambridge grubu için "Palladino'nun hilelerinden ve başarısızlığından neredeyse tamamen onlar sorumludur. Medyumun psikolojik yönünü ihmal etmişler ve onun mekanik bir alet olmadığını unutmuslardır" (Carrington, 1909, s. 55).

Dr. Joseph Venzano (1907), Palladino'nun seanslarına katılmış ve pozitif sonuçlar elde etmek için doğru grup dinamiğinin önemini vurgulamıştır. Zengin fenomenlerin ortaya çıkmasının celseye katılanların uyumluluğuna ve medyumun özel medyumik durumuna bağlı olduğunu ve "uyumsuz haller" in başarıyı zorlaştırmanın yanı sıra hilekarlığı teşvik ettiğini ifade etmiştir (s. 167). Eric Dingwall (1962, s. 178-217), Palladino'nun medyumluğu ile ilgili gözlemlerinde bazı önde gelen İngiliz araştırmacıların, Palladino'nun kaba ve bazen açıkça seksüel tavırları karşısındaki örtülü hoşnutsuzluk ve düşmanca tavırlarına dikkat çekmektedir. Bu yaklaşım "uyumsuz koşulları" ağırlaştırmış ve 1895 Cambridge celseleri süresince

medyumun zayıf bir performans sergilemesine yol açmıştır. Doğru grup dinamiği bazen yaratıcı ayrışma potansiyelini açığa çıkarmak için gerekli ön şarttır.

Palladino'nun celselerinde meydana geldiği söylenen olağan dışı fenomenler şunları kapsamaktadır: cisimlerin fiziksel bir temas olmaksızın hareket etmesi, cisimlerin ve insanların havalanması (levitasyon), perdelerin dalgalanması, aporlar, medyumun ağırlığının değişmesi, açıklanamayan esintiler ve darbeler, plastik maddeler içinde izler, görünmeyen ellerin teması ve kavraması, ışıklı noktaların görülmesi, bulutlar ve sisler, garip ellerin ve yüzlerin görünmesi ve diğer gariplikler. Bizim buradaki amacımızla ilgili olmak üzere bu fenomenlerin, medyum ayrışmış bir bilinç haline girdiğinde ve rehberinin en aktif olduğu zamanlarda gözlendiğini vurgulamak istiyorum. Palladino'yla ilgili en geniş İngilizce dökümanda Carrington (1909) şöyle yazmaktadır: "John King' (ne anlama gelirse gelsin) medyumun kişiliği ile birleştiğinde amnezi hali gerçekleşiyor ve daha önemli fenomenler meydana geliyordu." (s. 312)

Leonore Piper

SİMDİ, bilimsel camianın dikkatine ilk kez William James tarafından sunulan ve en iyi araştırılan zihinsel medyum, Leonore Piper'ı ele alalım. Hukuk ve felsefe eğitimi almış olan Hodgson sert şüpheli mizaca sahip bir araştırmacıydı. Madam Blavatsky'nin hilesini ortaya çıkartmış, Palladino'dan şüphelenmiş ve Leonore Piper'ın

hileye başvurmadığından emin olmak için dedektifler tutmuştur. Sonunda Piper Hodgson'u ölüm sonrası varoluş konusunda ikna etmiş ve William James'i de kabulün eşiğine getirmiştir (Murphy & Ballou, 1960, s. 197-210).

Piper ne tip bir insandı? Oldukça normal, dürüst ve açık sözlü biri olarak tanımlanmaktaydı. Onun yeteneği gençken ayrışmış hallere gi rebilmeyi öğrenmiş olmasıydı. Piper'ın uzun medyumluk kariyeri boyunca daima bir ya da iki ruhsal rehberi olmuştur. Medyumluğunun ilk dönemlerinde rehberi, Fransız bir hekim olduğunu söyleyen Phinuit adlı bir varlıktır. Daha sonra, -bu belki de medyumluğunun en yaratıcı dönemidir- Phinuit'in yanı sıra George Pelham da Piper'a rehberlik etmiştir. Yakın zamanda ölen Pelham gerçek yaşamında New York'ta yaşamıştır ve Hodgson'un şüpheli arkadaşlarından biridir. Medyumun psişesine hakim olan Pelham kimliği, celselere katılan ve hayattayken tanıdığı arkadaşlarını birçok kereler teşhis etmiş, onları celsede bulunan diğer kişilerden ayırmış, onlarla samimi bir şekilde konuşmuş, yalnızca kendilerinin bildiği özel detaylar vermiş ve sanki canlı haliyle George Pelham odadaymış gibi iletişimini sürdürmüştür. Daha sonraki dönemlerde Pelham kimliği ortadan kaybolmuş ve bir başka ruh grubu devreye girmiş ve Piper'ın medyumluğu tedricen otomatik yazıya kaymıştır.

Piper fenomeninin dikkatlice incelenmesi sonucunda ya insan varlıklarının bedensel ölüm sonrası varlıklarını sürdürdüklerini ya da bazı medyumların paranormal zihinsel güçlerinin yaygın bilimsel görüşlerin

kabul ettiğinin çok ötesinde olduğunu kabul etmek gerekmektedir. Piper'ın medyumluğu ayrışma halinin yaratıcı potansiyelinin dikkate değer bir örneğini oluşturmaktadır çünkü olası gerçeklikler ve bazı insan varlıklarının kapsamlı paranormal güçlere sahip olabileceği hakkında veriler sunmaktadır.

Rehber varlıklar medyumlukta her an hazır bulunma konumunda gibi görünmekle beraber, temel işlevleri itibarıyla olmasa da gerçeklik statüleri bakımından belirsiz olabilirler. Carrington (Smith, 1964, s. 37) şöyle söylemektedir: "Bu trans kişiliklerinin varlığı hakkındaki kanıtlar çok zayıf olmakla beraber, onlar olmaksızın elde edilebilmesi mümkün olmayan geniş bir süpernormal enformasyon yığınına ortaya çıkarmayı başardıkları da bir gerçektir." Rehberlerin (ya da trans kişiliklerinin) kişisel kimliği üzerinde düz mantıkla ısrar etmek pek bir yarar getirmeyecektir.

Ben şahsen medyumik rehberlerin, mitolojinin yaratıcı işlevi hakkında bir şeyler ifşa ettiklerine inanıyorum.

Aslında azizler ve koruyucu melekler gibi ruhsal varlıkların mevcut olduğuna inanmak, beşeri potansiyelin egzotik yönlerini açığa çıkarmak için yardımcı olan imajinatif yapıları meydana getiriyor gibi görünmektedir. Psikolojik görüş açısından rasyonalist ve doğrusal bir yaklaşım bu potansiyele engel olmaktadır.

(Devam Edecek)

Broken Images Broken Selves: Dissociative Narratives in Clinical Practice (Kırık İmgeler, Kırık Benlikler: Klinik Uygulamada Disosiyatif Öyküler) adlı kitaptan (Editörler: Dr. Stanley Krippner ve Dr. Susan Marie Powers) Çeviren: M. Reşat Güner

Zodyak: Burçlar Kuşağının Fonksiyonu

Dilek Yılmaz

ZODYAK; eski Yunancada “Yaşam Çemberi” ya da “Canlı Varlıkların Çemberi” olarak adlandırılmıştır ve 30’ar derecelik 12 burçtan oluşur. Medyumsal yetenekleriyle ünlenen Edgar Cayce, medyumik okumalarında Zodyak için, “Yaşam bu titreşim çemberinin içinde beslenmektedir” demiştir. Zodyak, diğer adıyla Burçlar Kuşağı, ekliptiğin iki yanında, aşağı yukarı 10 derece genişliğinde, içinde Güneş’in ve gezegenlerin döndüğü bir gökkubbe kuşağıdır. Ekliptik ise, dünyadan bakan birinin gördüğü şekliyle, Güneş’in Yeryüzü çevresinde bir yılda çizdiği görünür yörüngesidir ya da diğer bir deyişle yer-merkezli sistemin bir verisidir.

Ekliptik düzlemi, günümüzde, gök ekvatoruna göre yaklaşık 23 derece eğimli durumdadır ve ekliptiği, adları Ekinoks olan iki noktada keser: İlkbahar Ekinoksu ya da “Koç’un ilk noktası” ve Sonbahar Ekinoksu.

Güneş, ekliptik üzerindeki yıllık dolanımı sırasında, günde yaklaşık bir derece ilerleyerek (yılda 360 derece) Zodyak’ın 12 burcundan geçer. Güneş’in, Zodyak’ın 12 burcu çevresindeki seyri, mevsimleri oluşturur. Güneş’in Koç takımyıldızına geçişi ilkbaharı (21 Mart), Yengeç takımyıldızına geçişi (21 Haziran-Yaz Gündönümü) yaz mevsimini, Terazi takımyıldızına geçmesi (23 Eylül) sonbaharı ve Oğlak takımyıldızına (21 Aralık-Kış Gündönümü) geçmesi kış

mevsimini başlatır. Koç, Yengeç, Terazi ve Oğlak mevsimleri başlatacak kadar öncü burçlardır.

Mevsimleri esas alan bu astrolojiye göre, Koç burcunun öncü kabul edilmesinin nedeni, ilkbahar mevsiminin bu burçla başlıyor olmasıdır. Daha sonra Boğa burcu gelir ki, bu o mevsimin sabit yaşandığı dönemdir, bundan dolayı Boğa burçları sabit gruba girerler. Boğa burcunu takiben İkizler burcu gelir ki, bu mevsimin değişmeye başladığı dönemdir. Bundan dolayı İkizler burcu değişken gruba denk gelir. Dolayısıyla mevsim başlarında yer alan burçlar öncü gruba, sabit olduğu dönem sabit gruba ve mevsimin değişmeye başladığı dönemler de değişken burçlara denk gelir. Astrolojide burçların boylamları, Koç’un ilk noktasından (=0 derece

Koç’tan 360 derece Balık’a) yola çıkarak belirlenmiştir. Bunlar sırasıyla; Koç (0°), Boğa (30°), İkizler (60°), Yengeç (90°), Aslan (120°), Başak (150°), Terazi (180°), Akrep (210°), Yay (240°), Oğlak (270°), Kova (300°), Balık (330°).

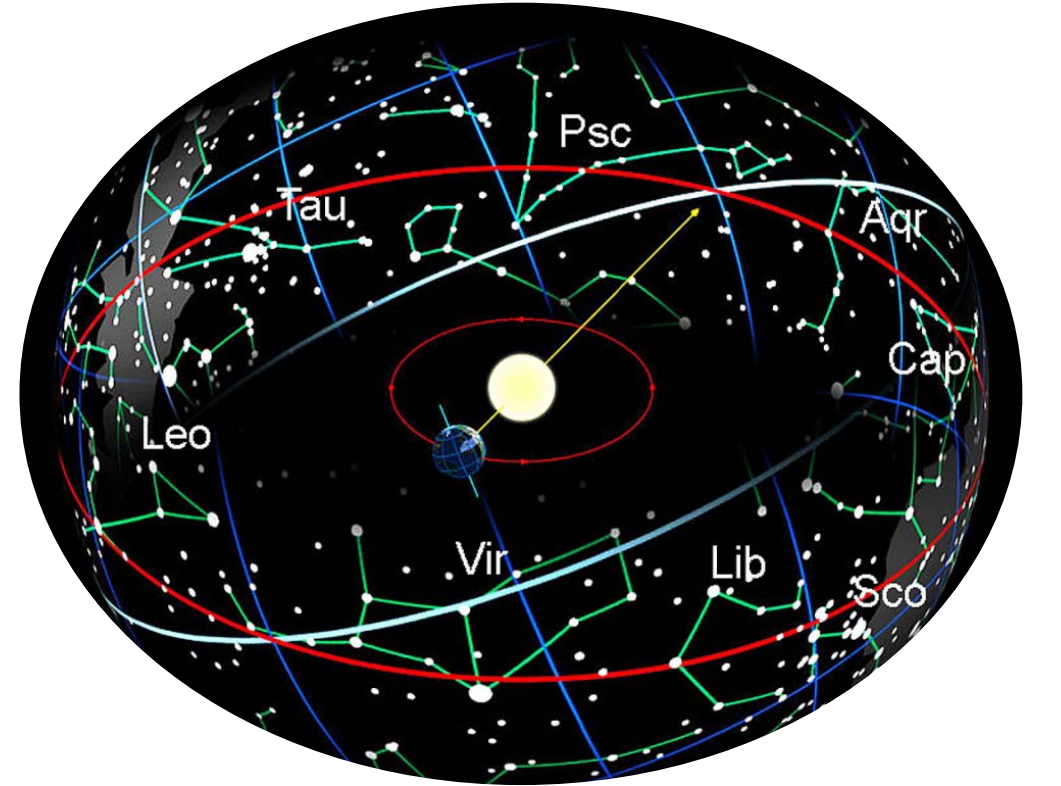
Astrolojide burçlar 4 elemente ayrılmışlardır.

Ateş grubuna giren burçlar sırasıyla; Koç (Öncü), Aslan (Sabit) ve Yay (Değişken)

Toprak grubuna giren burçlar sırasıyla; Oğlak (Öncü), Boğa (Sabit) ve Başak (Değişken)

Su grubuna giren burçlar sırasıyla; Yengeç (Öncü), Akrep (Sabit) ve Balık (Değişken)

Hava grubuna giren burçlar sırasıyla; Terazi (Öncü), Kova (Sabit) ve İkizler (Değişken)

Zodyak burçları, aynı zamanda enerji alanları, arşetipikal modeller, evrensel biçimlendirici prensipler olarak da adlandırılırlar. Bir burcun elementi kişinin uyum içinde bulunduğu bilinç türünü ve algılama metodunu gösterir. Hava elementi burçları (İkizler-Terazi-Kova); düşünme, konuşma, kendini ifade etme, entelektüel beceriler ile ilgilidirler. Ateş elementi burçları (Koç-Aslan-Yay) hareketlilik, samimiyet, dürüstlük, sıcak, ısıtan ve enerji yayan yaşam prensibini gösterirler. Su elementi burçları (Yengeç-Akrep-Balık) alıcı, empatik, sezgisel, besleyen, iyileştiren, yatıştırıcı hassaslık prensibini ve duygu tepkisini sembolize ederler. Toprak elementi burçları (Boğa-Başak-Oğlak), fiziksel formlar dünyası ile uyumu, maddesel dünyaya şekil verme ve maddi olanakları kullanabilme kapasitesini gösterir.

360 derecelik Zodyak yani burçlar

kuşağında 12 tane burç yani 12 adet ana tesir bölgesi bulunmaktadır. Gezegenler de enerji regülatörleridir. Mesela siz Güneş, Koç burcunda ilerlerken doğduysanız, öz yani Güneş burcunuz Koç burcu olur. Ama astroloji sadece Güneş burcumuzdan ibaret değildir. Güneş burçlarımız astrolojinin sadece çok popüler olan ve yetersiz bilgi veren küçük bir parçasıdır. Astrolojide 10 gezegen, 12 adet burç ve 12 burcun temsil ettiği 12 tane ev ya da yaşam alanı dediğimiz bir sistem kullanılır.

Bir bebeğin doğum anındaki gökyüzünün konumu, gezegenlerin birbiriyle yaptığı açılar ve etkileşimleri, 10 gezegenin hangi burçta hareket ettiği ve sabit yıldızlarla olan ilişkileri; doğan varlığın ruhsal tekamül ihtiyacı yani mukadderat planı ile uyum içindedir. O yüzden, doğum tarihlerimiz ve doğduğumuz saat ve

dakika hiçbir şekilde tesadüfi değildir. *Ruhun iç bünyesindeki ihtiyaçların sebebi, içinde bulunduğu kainat sisteminin, aleminin ve sisteminin prensipleri ile ahenktar olacaktır.* Yeryüzüne doğan kişinin hayat planı, doğmadan önce hazırlanmıştır ve insan, bu hayat planına ve karmasına en uygun olan gökyüzü tesirlerinin oluştuğu zamana enkarne olur. Bu yüzden doğum olayı önemlidir. Anne ve babanın bebeğin doğum gününü ve saatini kendileri ayarlamalarından ziyade, doğacak varlığın seçimine saygı duyarak, bebeğin kendi istediği zamanda dünyaya gelmesini sağlamak, ebeveynlerin önemli bir görevi olmalıdır. Annenin sağlık durumunda doğum öncesi herhangi bir komplikasyon ya da bebekte anomali gelişmediği sürece, normal yolla doğum bebek için en sağlıklıdır.

Kişinin doğum anında almış olduğu silsile halindeki astrolojik tesirler, kişinin astrolojik doğum haritasında bellidir. Astrolojik doğum haritası; gökyüzünün iki önemli ışığı olan Güneş ve Ay'ın, gezegenlerin ve diğer gök cisimlerinin Zodyak üzerindeki izdüşümünü gösterir. İnsanın potansiyelleri, eğilimleri, zayıflıkları, yetenekleri, insanlarla ilişki kurma biçimleri, geçireceği önemli sınavlar adeta bir maket gibi yapılanmıştır ve bu maket, zamanı geldiğinde gökyüzünde gezegenler ve burçlar dahilinde oluşan açılarla tetiklenir ve bu maket içindeki şifreler çözülmeye ve gün ışığına çıkmaya başlar. Bu tetiklenmeyle beraber, hayat planımız dahilindeki olaylar ve durumlarla karşılaşmaya başlarız. İşte bu noktada insan karşılaştığı belirli olaylar karşısında nasıl davranacağına kendi

iradesiyle karar verir. Astroloji, içinden geçtiğimiz zamanın kalitesini ve hangi yaşam alanında hangi tesirlerle karşılaşacağımızı öngörebilir ama yüz yüze gelinen bu olaylar karşısında nasıl davranacağımız, nasıl tepki vereceğimiz ya da alacağımız kararlar bizim kendi seçimimizdir.

Astrolojinin bilinen en kadim üstatlarından biri olan inisiye Hermes Trismegistus'a ait olan sözlerin derlendiği, Ege Meta Yayınları'ndan çıkmış olan *Hermes'in Kayıp Sözleri: Hermetika* adlı kitapta, Zodyak'ın işlevini çok güzel anlatan şiiresel bir anlatım vardır.

Zodyak ve Kader

Yaratıcı,
bu mükemmel düzendeki evreni
yarattığında
dünyaya da düzen vermek istedi.

Bunun için oraya,
ölümsüz bir varlık suretinde yaratılmış
ölümlü bir varlık olan insanı indirdi,
Kosmos'un tanrısal yapısını
güzelleştirmek için.

İnsanın işlevidir
Atum'un eserini tamamlamak.
O, evreni hayranlık içinde seyretmek
için yaratılmıştır
ve yaratıcısını bilmesi için.

İlk başta göksel tanrılar yakınlıkla
konuştular:
"İnsanlığı yaratırken aceleci
davranıyorsun.
Araştırmacı gözlerle bakıyor onlar
ve duymayı hak etmediklerini
duyuyorlar.

Küstahta el uzatıyorlar.
Kazıp çıkaracaklar bitki köklerini
ve taşların özelliklerini araştıracaklar.
Daha geri hayvanları kesip biçecekler
ve birbirlerini de!

Keşfetmeye çalışacaklar
neden canlı olduklarını
ve ne saklı olduğu içlerinde.

Kendi topraklarının ormanlarını kesip
bitirecekler
ve denizin ötelere yelken açacaklar
ne olduğunu görmek için.
Madenleri kazacak
ve Yeryüzü'nün derinliklerini
araştıracaklar.

Belki bunlara dayanmak mümkün olur,
ancak daha da ileri gidecekler.
Yukarıdaki dünyayı keşfetmek için

sabırsızlanacaklar,
gözlemler yaparak keşfetmeye
çalışacaklar yasaları
göklerin hareketini yöneten.”

Atum'un yanıtı şu oldu:
“Zodyak'ı yapacağım;
bir mekanizma ki, yıldızlarda gizli,
şaşmaz ve kaçınılmaz kadere bağlı.

İnsanların hayatları,
doğumdan son yıkıma kadar,
kontrol edilecektir
gizli işleyişle bu mekanizmanın.”

Ve bu mekanizma işlemeye
başladığında,
keskin gözlü tanrıça Kader
gözetip denetledi Zodyak'ın
devinimlerini.

Bu mekanizma vasıtasıyla,

Kader ve İcaplar'ın ardından düzen gelir.

ayrılmaz oldular birbirlerinden Kader
ve İcaplar.
Kader tohumu eker.
İcaplar zorlayarak sonuçları oluşturur.
Kader ve İcaplar'ın ardından düzen
gelir;
zaman içindeki hadiselerin karmaşık
dokusunu.

Aşlar bedeninin içine Atum her insanın
ruhunu
yardımıyla gökyüzünde dolanan
tanrıların.
Artık insana kalan hayatını yaşamaktır,
kendisi için biçtikleri kaderi
bu dolanıp duran göksel güçlerin;
ve sonra göçüp gitmek
ve ayrışmaktır unsurlarına.

İsmi yaşayacak olanlar vardır,
unutulmaz değeriyle
büyük eserlerinin;
ancak çoğunun isimleri
gömülecektir karanlığa.

Az insan kaçabilir kaderinden
ya da karşı çıkabilir
korkunç baskısına Zodyak'ın;
Çünkü yıldızlar araçtır Kader'in elinde,
gelip geçen ne varsa oluşturan
insanların dünyasında.

Bütün bunların üstünde eğer
ruhunun akılcı tarafıyla bir insan
aydınlanacak olsa tek bir ışınla
Atum'dan gelen,
bu tanrıların işleri hemen hiç kalır
yanında;
çünkü güçsüzdür bütün tanrılar
Yüce Işık'ın önünde.

Ama az bulunur böyle insanlar.
Çoğunu sevk eder, yol gösterir
dünyasal hayatı yöneten tanrılar,
Kader'in araçları olarak kullanarak
bedenlerimizi.
Benim düşünceme göre, yine de,
bize vazifedir doğrudan boyun
eğmemek
insan olarak bu halimizde;
aksine, tanrısal niteliklerin yoğun
tefekkürü yoluyla
kendimizi üstünde tutmak tamamen
ölümlü olan tabiatımızın. □

Yararlanılan Kaynaklar:

Hermetika, Timothy Freke & Peter Gandy, Ege Meta
Yayıncıları.
Astroloji, Psikoloji ve Dört Element, Stephen Arroyo,
Barış İlhan Yayınevi.

GERÇEĞİN TİTREŞİMLERİ

Peru Ziyareti

David Icke

2. Bölüm

GRUBUN OLUŞTURMUŞ olduğu çemberin içine girip ellerimi adamın taç şakrasına, başına koydum. Negatif varlıklar buradan girerler ve çıkacakları nokta da yine orasıdır. Bazılarının ifadesine göre ellerimi başına koyar koymaz adam sakinleşmiş. Bunun sebebi, negatif varlığın, adama negatif enerjiyi empoze etmeyi bırakıp, çemberdeki insanların ve benim ellerimin oluşturduğu pozitif enerji alanından kendini kurtarmaya odaklanmasıydı. Adam yerde yatarken ben çömelip ellerimi taç şakrasına koydum ve tek kelime ile “gitmesini” emrettim. Birkaç dakika süreyle ellerime yapışan güçlü bir manyetik alan hissettim ve birden benim içimden geçip başımın tepesinden çıktı. Saniyeler içerisinde bundan olurken, adam kendine geldi.

Bunlar, elektromanyetik varlıklar ve kendilerini insanların elektromanyetik veya aurik alanlarına bağlıyor, oradan da zihinsel, duygusal ve fiziksel davranışlarını etkiliyorlar. Bu yüzden negatif varlık bedenden çıkarken, ellerime yapışan güçlü bir elektromanyetik alan oluştuğunu hissettim.

Politika, bankacılık, iş dünyası, medya, ordu ve benzeri kuruluşlardaki kişilerin içine girmiş olanlar da aynı negatif varlıklar. Onlar oldukça acımasızlar, ama terime dikkat ediniz, “kalpsiz” demiyorum, onların kalbi var, ama onlara sahip olmuş olanların kalbi yok.

Fazlasıyla ayrıntılı olarak defalarca yazmış olduğum üzere, hibrid soyun genetik yapısı, bu varlıkların kendilerine sahip olmalarına, genel nüfusun frekans yapısından daha fazla uygundur. Ancak az ya da çok, enerji yapısı uygun olan herkese sahip olabilirler, bu nedenle de bu konuda çok uyanık ve dikkatli olmak gerekir.

Hibridlere veya uygun olan kişiye sahip olan varlığın elektromanyetik alanı, o kişilerin özellikle büyük bir öfke veya duygusal değişim anlarında egemen olur. O zaman dışarıdan gözlemleyen kişiler, o anda insan olanın değil de, sahip olan varlığın enerji alanını deşifre eder ve insan olanın, insan olmayan bir şekle dönüştüğünü görürler, buna da şekil değiştirme denir.

Bu varlıklar, bütün antik toplumlarda ve dinlerde, yazılı olarak veya efsanelerle kulaktan kulağa kayda geçmiştir. Bunlara Gnostik’te *Arkonlar*, İslam aleminde *cinler*, Hristiyan aleminde şeytan, Zulular’da ise *Chitauri* adları verilir. Her zaman

değil, ama çoğunlukla sürüngen şeklindedirler. Hepsini birleştiren ana tema, çeşitli adlar altındaki bu varlıkların insan psişik alanını işgal edip, davranış ve algılamalarına sahip olmasıdır.

Bu varlıkların bağlandığı kişilerin karakterleri yavaş yavaş, ama kesin bir şekilde değişmeye başlar.

Yeterince değişince, yani yeterince “kalpsiz”leşince, acımasız birer politikacı veya bankacı olmaya başlarlar veya gizli şebekelerin kendileri için planları her ne ise, ona doğru yöneltilirler. Genel nüfustan kişilerin buna en çok açık oldukları zamanlar, aşırı depresyon veya diğer düşük frekanslı enerji üretme dönemleridir. Uyuşturucu bağımlıları veya alkolikler ise bu iş için kapıyı tamamen açık tutarlar.

O geceki deneyimden iki gün sonra, gruptan birkaç kişi ile birlikte, gündüz gözüyle görmek üzere oraya yeniden gittik. Bölgedeki kayaların oluşum şekli gerçekten görmeye değermiş! Bense doğrudan “kapı”ya gittim.

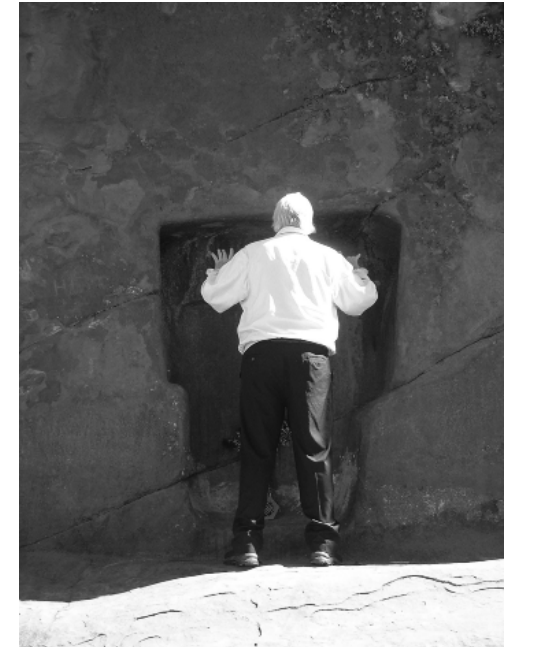
Bir süre o enerji alanında oturduk. Genel kaniya göre, enerji son derece negatif ve “kötü” idi. Bölgenin yerlileri bize, “hazırlıklı” gidilmediği takdirde, oranın insanı çıldırttuğuna dair efsaneler bulunduğunu anlattılar. Evet püf noktası “hazırlıklı olmak”. Yani kişilerin, enerji alanlarını bu varlıklara kesinlikle açık tutmamaları gerekiyor.

Bölgenin fazlasıyla negatif olduğu anlaşılıyordu, ama aynı zamanda dünyanın enerji hattı üzerinde de büyük etkisi vardı. Resmi bir kurum adına sit alanına muhafızlık yapan iki kişi, *ley hath* veya *meridyen* denilen enerji hattının, bu “kapı” kayaları, bizim ziyaret etmiş olduğumuz Cusco,

Machu Picchu, Sillustani ve Tiwanaku ile birleştirdiğini anlattı. Geçen yirmi yıl boyunca birçok sit alanında yapmış olduğum bir şeyi yapmaya karar verdim, ama bu kez içimden geçen her zamankinden daha güçlüydü.

Aslında her şey çok basit ve ne yaptığınızı biliyorsanız ve kendi enerji gücünüz ile uyumlu iseniz bunu herkes yapabilir. Kapının önünde durdum ve “Kötülük”ün orayı terk

etmesini emrettim. Söylemiyorsunuz, emrediyorsunuz, çünkü insanların devasa gücü karşısında onlar sadece kısa pantolonlu küçük çocuklar kadar güçsüzlere. Şeytani güçler, sadece biz onlara o gücü verirsek güçlü olabiliyorlar. Bu yüzden bizi güçsüz olduğumuza inandırmak şeklinde bir manipülasyon yapıyorlar. Hepsi bir zihin oyunu ve bunun bilincinde olmamız lazım.

Negatif varlıklara orayı terk etmelerini emrederken, hem kalp şakramdan kalp/sevgi enerjisinin akışını açtım, hem de ellerimden sevginin kozmik gücü ile uyum veya ahenk geçmesini istedim. Üç dört dakika sonra “kötülük”, varlığını sürdüremeyeceği farklı bir titreşime geçti. Gruptaki diğer kişiler arkam kayaya dönük olarak ne yaptığımı bilmiyorlardı, ama ne olduğunu hissettiler.

Gruptakiler değişimi hissettiklerini söylediler. Belki de oradaki negatif enerji binlerce yıldır oradaydı. Ama zaten artık önemi de yok. Daha güçlü bir şekilde nasıl vurgulayacağımı bilemiyorum; güç bizde, “kötülük”te değil! İnsanlar bunu yeterince anladıkları zaman bu iskambilden yapılmış ev çökecek.

Gün ışığında, “kapı”nın arka tarafına geçerken bizi daha başka sürprizler

de bekliyordu. Öncelikle hepimiz, kayanın öbür tarafında da aynı “kötü” enerjiyi hissettik. Bir kez daha, aynı işlemi gerçekleştirince birkaç dakika içerisinde enerji değişti. Bir kez daha vurguluyorum; güç onlarda değil, bizde!

Kayalığın diğer tarafına biraz uzaktan bakınca oldukça şaşırdık, çünkü kayaların oluşumu tıpkı bir dinazor veya ejderhaya benziyordu.

Bu resim dostum Neil Hague tarafından çekildi. Orayı canlı olarak yerinde görmek kadar etkili olmayacağını biliyorum, ama en azından bir fikir veriyordur mutlaka. Kafa kısmı solda, beden bölümü ve kuyruk kısmı sağa doğru uzuyor.

...ve bu da dinazor veya ejderhanın baş kısmı.

Dahası da var; bu kısma başka bir açıdan bakacak olursanız bir insan başı görünümü oluşuyor. İnsan boyutları olarak bakarsanız bir çift el bile görebilirsiniz. Yarı insan, yarı sürüngen? Hımm. Galiba bu kavramı daha önce de duymuş gibiyim... Ertesi gün “kapı”ya, bu sefer bir gün önce bizimle birlikte gelmemiş olan grubun diğer üyeleriyle birlikte geldim. İlk gelmiş olduğumuz geceki enerjinin değişmiş olduğunu hissettiklerini söylediler. Bu kez beraberimizdeki rehber de değişmişti ve öncekinden daha bilinçliydi.

Burası olağanüstü bir yer, orası kesin. Kayalık oluşumlarını, özellikle de ejderha gövdesini açıklamaya

gelince, fiziksel açıdan bakılacak olursa, rüzgar ve yağmurun oluşturduğu erozyon sonucunda tesadüfen bu görüntü ortaya çıkmış olabilir. Ancak fiziksel diye bir şey yok... Bu sadece bizim, dalgaboyu verisini önce elektrik, sonra dijital ve holografik olarak algılamamızın bir tezahürü. Bu durumda eğer veri/bilgi alanını, dalgaboyu seviyesinde insan biçiminde bir kayalık olarak implant ediyorsanız, o zaman gözlemci veya bakan veya gören kişi, holografik realite yoluyla onun tıpkı bir ejderha olarak deşifre edecektir.

Benim, o kötü sürüngen enerjisini hissettiğim ejderha biçimindeki kaya oluşumu bir rastlantı mıydı? “Kapı”

ve kaya oluşumu, enerji hattının frekansını kesinlikle engelleyici bir pozisyon oluşturuyordu. Buna benzer yerler bugün, dünyanın birçok yerinde; nükleer güç santralleri, anayol kavşakları vs. şeklinde, insan nüfusu için yararlı olabilecek enerjii baskılamayı hedef alıyor. Avrupa'nın en büyüğü, İngiltere, Wiltshire'deki Avebury kaya çemberinin, çevrede bir sürü yer olduğu halde otoyolu tam ortasından geçirerek, enerjii engelliyorlar. Bu da kesinlikle tesadüf değil.

Orayı üçüncü ziyaretimde, tam bu konular hakkında gruba bir şeyler anlatıyordum ki birilerinin şaşkınlıkla gökyüzünü gösterdiğini fark ettim. Gökte birdenbire tam başımızın üzerindeki buluttan bir gökkuşağı belirdi.

...Ve dostum Neil Hague kamerasıyla aynı bulutların arasından kafaya benzeyen bu görüntüleri yakaladı. Elbette ki, hayal gücünüz çok çalışabilir, ama üç ziyaret sırasında orada yaşamış olduğumuz gariplikleri elimizin tersiyle itmek çok saçma olurdu. Daha önce de çeşitli kereler

belirtmiş olduğum gibi ; dünya bizim inanmamızın istendiğinden çok daha farklı. Hatta diyebilirim ki, bize söylenenle ilgisi bile yok! □

Yazarın web sayfasından izniyle çeviren: Esin Akan
Fotoğraflar: Neil Hague

DUYURU

Metapsişik
Tetkikler ve İlmî
Araştırmalar
Derneği

İnsanları
Birleştiren
Bilgiyi Yayma
Vakfı

BİLYAY VAKFI KONFERANSLARI ARTIK CANLI YAYINDA!

UZUN YILLARDAN BERİ VAKFIMIZDA GERÇEKLEŞTİRİLMEKTE OLAN
SALI KONFERANSLARININ
İNTERNET ÜZERİNDEN CANLI OLARAK İZLEYEBİLİRSİNİZ.

1950'LERDEN BU YANA SPİRİTÜEL BİLGİYİ YAYMAYI VAZİFE EDİNEN
BİLYAY VAKFI VE M.T.A.D. DERNEĞİ,
GÜNÜMÜZ TEKNOLOJİLERİNİ KULLANARAK
VAZİFESİNE DEVAM ETMEKTEDİR.

KONFERANSLARIMIZI ARTIK DÜNYANIN HER YERİNDEN

<http://new.livestream.com/bilyay>

BAĞLANTISINI KULLANARAK,
HER SALI TÜRKİYE SAATİYLE 19.30'DA CANLI OLARAK İZLEYEBİLİR,
DİLERSENİZ KAÇIRMIŞ OLDUĞUNUZ KONFERANSLARI DA AYNI
ADRESTEN TAKİP EDEBİLİRSİNİZ.
YAYINLARIMIZ KEŞİNTİSİZ VE REKLAMSIZDIR.

İYİ SEYİRLER!

NOT: YAYINLARIMIZLA İLGİLİ İSTEK, ÖNERİ VE ELEŞTİRİLERİNİZİ
BEKLİYORUZ.

Ben Kimim?

Doğa Ceylan

İNSANOĞLU uzun zamandır savaşlar, buhranlar ve çeşitli felaketlerle yaşadı. Zaman zaman iyi günleri, zaman zaman kötü günleri oldu. Bütün bunlarda önemli etkenlerden başlıcası insanın birey olarak içinde yaşadığı çok sayıda “ben”in birbiriyle uyumsuzluğu ve bazı olumsuz benlerin idareyi ele alması olarak belirlenebilir.

İnsan olarak çoğunluğumuz bütünlükten uzak ve bölünmüş durumdayız. Hayatta karşılaştığımız etkilere karşı değişik tepkiler veren çok sayıda “ben” ile birlikte yaşıyoruz. İnsan karşıdan gelen bir etkiye verdiği tepkiyi şuurlu bir şekilde seçemez. Bunu bilinçli olarak yapabilmesi için bu “makineden uzaklaşması” G. I. Gurdjieff’in ifadesiyle “uykudan uyanması” gerekmektedir. Uykudan uyanmak oldukça zorlu bir çalışmanın sonucunda gerçekleşebilir. Bunun için insanın belirli bir ilk şoka ihtiyacı vardır. Kişinin şu anki duygu ve düşünce durumuna bir şok verilmesi gerekir. Kişi farklı bir şekilde düşünmeye ve sonra yeni bir şekilde hissetmeye başlamalıdır.

Yeni bir şeyler arayan, hayatta bulduklarından tatmin olmayan ve hayatta kendisine öğretilenlerin ötesinde bir şeyler bulunması gerektiğini hisseden insan, çeşitli vesilelerle maruz kaldığı bu ilk şok ile uykudan uyanmanın başlangıcına gelebilir ve sonrasında geri dönülemez uzun bir yolculuk başlayacaktır. İnsan kendisinin adeta bir makine gibi gelen etkilere hiç düşünmeden doğrudan tepkiler verdiğini fark eder. Bu tepkilerin kaynağını görmeye başlar. Feneri karanlıklara doğru tuttukça kendi içinde ne kadar çok veçhe (ben) olduğunu ve bunların kendisini esir olarak istediklerini istedikleri

zaman yapabildiklerini görür. Kendini tanımanın önemini işte bu noktada gerçekten anlayabilir. Bu zorlu bir yolculuktur. Bir ömür boyu sürebilir.

Oyun salonlarında bir oyun vardır. Bir zeminde küçük ejderha

başları delikten çıkar, çıktıkça çocuklar bir balyozla onları tekrar deliklerine sokmaya çalışırlar. Ejderha başları sürekli farklı deliklerden çıkmaya devam eder. Çocuk da bunları ne kadar hızlı deliğe sokabilirse o kadar çok puan kazanır. Bu oyunu insandaki “ben”ler ile benzeştiriyorum. Sürekli olarak farklı benler ortaya çıkıyor ve insanı yönetmeye başlıyor. Uyanan insan ise o benler her çıktığında kontrolü ele alıp onu yerine sokabilecek güçte olan kişidir.

İnsan “uyanmadıkça” ne doğru bir şekilde yeniden doğabilir, ne de kendi içinde ölmesi gereken şeyleri doğru şekilde göremedikçe, doğru bir şekilde ölebilir. Ölü insanı ele alalım. Bu çalışma anlamında ölü insan, içsel yaşamı olmayan, duyularıyla hareket eden, kendini beğenen, güçlerini kendine atfeden, kendinin ötesini düşünmeye ya da hissetmeye başlamamış insandır, onun için gerçek olan her şey dışsal dünyada uzanır. Bu tür bir insan kendinin ve kendi

isteklerinin ötesini düşünemez. Komşu sevgisi duymaz. Yani kendi kendini sevmek ve kendi çıkarlarını her şeyden üstün tutmak dışında hiçbir duygusal gelişimi yoktur. Kendisini başkasının yerine koyma ve o kişinin düşündüğü ya da hissettiği gibi düşünme veya hissetme yeteneği yoktur. İnsan, gerçekten yaşamaya başlamak için feneri daha derinlere tutmaya başlamalı ve bunu sürdürmelidir. İrade ile çalışmalı ve çabalamalı, karanlık yanlar ile yüzleşerek onları kabul etmeli ve kontrol edebilir hale gelmelidir. İnsanın içindeki parça parça birçok beni bir araya getirmesi ve bütünlüğe ulaşması amaçlanmalıdır. Tanrısal olmak bütün olmak demektir ve bütün olmak da her şey olmaktır: olumlu ve olumsuz, iyi ve kötü.

Arayın bulacaksınız. Siz kendiniz aramadıkça kendi başınıza bulamayacaksınız. Ancak böyle denmişse önce kaybetmek zorundasınız. Kaybettiğinizi hissetmedikçe nasıl arayabilirsiniz? □

HER AYIN İLK SALI GÜNÜ BİLYAY VAKFINDA
İLÂHÎ NİZAM VE KÂİNAT ÜZERİNE KONUŞMALAR...

Konuşmacı: Metapsişik Tetkikler ve İlimi Araştırmalar Derneği ve Bilyay Vakfı Başkanı A. Cemal Gürsoy

1959 yılında “Önder” adını verdiğimiz Büyük Vazife Planı’ndan gelen bilgiler, Dr. Bedri Ruhselman tarafından düzenlenmiş, noter ve banka kasalarında uzun yıllar boyunca saklanmış. Şimdi zamana geldiği için açıldı ve orijinaline sadık kalınarak yayımlandı. Dr. Bedri Ruhselman’ın 54 yıldır bekleyen kitabın zengin konu içeriğiyle zihinlerimizi aydınlatacak çok kapsamlı bilgiler sunuyor.

“Madde ve ruhtan başlayan bitmeyen bir bilgi yağmuru...
Gerçek sevgi anlayışı ve sevgiden öze doğru yürüyüş...
Varlıksal örgütlülüğün keşfedilmesi...
Gezegensel uyum...
Küresel ısınma, seller, depremler neyi österiyor?
Doğa olayları bize ne öğretmek istiyor?
Bugüne kadar sağmayan doğa olayları için önceden belirtilen gerçeklerde, hangi ruhsal hazırlıklar var?
Hatırlama sürecinde, planların rolü ve plan nasıl bir aracı devre haline gelmektedir?
Sızır ve duyular yolu ile alınan bilgilerin işlenmesi ve bu testlerin dağıtılması nasıl olmaktadır?
Büyük vazife; Dünya okulların devre sonu olarak kapanmasını hatırlatmayı nasıl sağlayacağız?
Devre sonlarında özel olarak ayrıca beliren ruhsal alemle odaklanma dikkati nasıl oluşturulur?”

Yer: Bilyay Vakfı
Saat: 19:30-21:00
Adres: Hasnun Galip Sokak, Pembe Çıkmaç No:4 D:6 Beyoğlu
Tel: 0212 243 18 14
Konferans: <http://new.livestream.com/bilyay> başlıntısından canlı veya dilediğiniz zaman kayıttan izleyebilirsiniz.
Konferans halka açık ve ücretsizdir.

www.mtae1950.org.tr

www.mtae1950.org.tr

www.bilyay.org.tr

Özdeşleşmeme

Sandra Ingerman

BEDEN, zihin ve ruhumuz. Sıklıkla bedensel duyularımızda kaybolur ve bedenden daha fazlası olduğumuzu unuturuz. Diğer yandan da bazen fiziksel sağlığımızı koruyabilmek için beslenme, egzersiz ve dinlenmeye ihtiyaç duyan bedenlerimizle ilgilenmeyiz.

Sorunlu düşüncelerimiz, tavırlarımız ve duygularımızın içinde boğulabiliriz. Diğer yandan da spiritüel baypas olarak adlandırılan şeyi yapabilir ve bize spiritüel ve duygusal düzeyde rahatsızlık veren nedenleri görmeyi reddedebiliriz. Bu inkar ve bastırma ise sonuçta sağlık durumumuzu etkiler.

Bizler ruhumuz ve birer bedene ve zihne sahibiz. Bedenimiz, ruhumuz için bir araç ve antik Mısırlılar'ın da inandığı gibi ruhumuzun tapınağı. Bazen gündelik stres ve sıkıntılara öyle odaklanırsınız ki ışıldayan ruhumuzu ve ruhumuzun akışını, güzelliğini ve zarafetini deneyimleyemeyiz. Fakat ruhumuz daima oradadır. Bazı durumlarda da yalnızca ruhtan ibaret olduğumuzu, diğer şeylerin önemli olmadığını söyleyerek ihtiyaçlarımızı karşılamayız.

Pek çoğumuz için sarkaç abartılı biçimde salınır. Yaşamlarımızda dengeyi yaratmak için bedenimiz, zihnimiz ve ruhumuzun her birine ilgi göstermeliyiz.

Her düzeyde neler olduğunu kabullenerek beden, duygular veya zihinle aşırı özdeşleşmemek için anahtarıdır. Dengeyi yaratan budur.

Psikosentez adlı terapi dalının yaratıcısı olan Roberto Assagioli'nin "özdeşleşmeme" adlı bir uygulaması var.

Bu egzersizin özünde bir bedenim olduğu ama bir beden olmadığının farkına varmak var. *Duygularım var ama ben duygularım değilim. Bir zihnim var ama ben zihim değilim. Bir varlık, süreklilik ve içsel denge hissine sahip olanım. Ben kimliğin merkezi ve saf bilincim.*

Fiziksel, duygusal veya zihinsel anlamda olan bir şeyle kendimi aşırı biçimde özdeşleştirdiğimi fark ettiğimde kendi kendime yukarıdaki paragrafı tekrar ediyorum. Bu yolla, yaşamakta olduğum güçlükleri kabullenirken aynı zamanda da bunların içinde kaybolmuyorum. Bunların üzerine çıkabiliyor ve daha geniş bir perspektife sahip oluyorum ki bu da beni daima denge durumuna getiriyor.

Geçenlerde bir rüya gördüm. İlk başta, Orta Çağ'da bir savaş sahnesindeydim. Savaş çok kanlıydı ve insanlara işkence ediliyordu. Sonra sahne değişti ve spiritüel şifayla ilgili insanların bulunduğu bir konferanstaydım. Şahit olduğum savaş sahnelerinin bir Hollywood filmine ait olduğu anlaşıldı.

Konferansta filmin yıldızlarından bazıları sahneye çıktılar. Hepsisi de genç ve sarışındılar, elbiseleri beyazdı ve yüzleri kocaman gülüşlerle parlıyordu. Konferans katılımcıları onlara filmde oynadıkları rollerle ilgili olarak neler

hissettiklerini sormaya başladılar. Gerçek bir çarpışmaya değil de film sahnelerine şahit olduğumu fark ettiğimde rahatladığımı hissettim. Rüya bana, tüm yaşamın bir rüya olduğu ve tıpkı oyuncuların bir filmde oynadıkları gibi rollere büründüğümüz hatırlatılıyordu.

Rüya yaşam denen bu filmde hepimizin birer oyuncu olduğu hakkında bir hatırlatmaydı. En zorlu zamanlarda, bize neredeyse işkence ediliyormuş gibi hissettiğimizde bile dünyasal deneyimimiz yoluyla öğrenen ve gelişen o parlak ışıklarız.

Kendimizi fiziksel, zihinsel ve duygusal düzeyde olup bitenlerle birazcık daha az özdeşleştirmeyi öğrendiğimiz zaman geriye çekilebilir

ve oynadığımız rolü incelemeye başlayabiliriz. Şimdi yeni bir rol veya yeni bir karakteri oynamanın zamanı olduğu seçimini yapabiliriz. "Bu karakteri çok uzun zamandır oynuyordum ve şimdiyse yeni bir rol edinmenin zamanı," demek

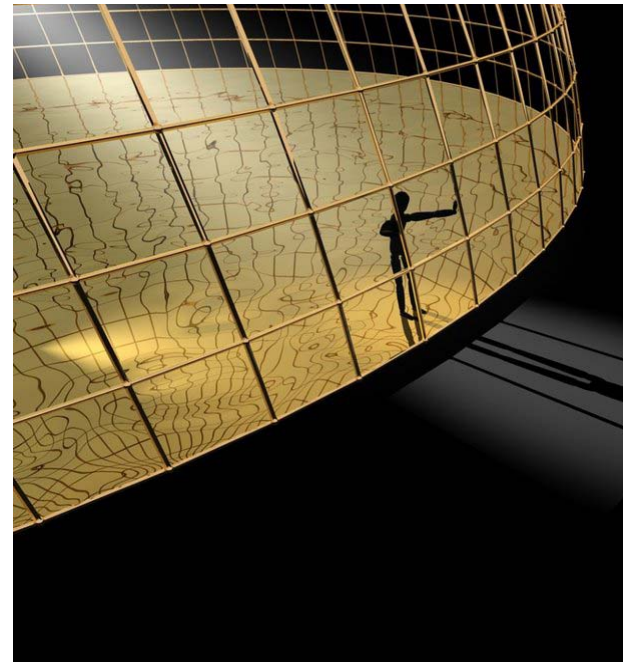
seçeneğine sahibiz.

Yeni bir rol oynamaya hazırlanan bir karakter oyuncusu olarak kendimizi rolümüze çok derinden kaptırıyoruz. Bunun bir rol olduğunu ve değişiklikler yapabileceğimizi unutuyoruz. Bazen kaderimizde öğrenmemiz gerekli olan dersleri öğrenmek için kendimizi rolümüze tamamen kaptırmak zorunda oluruz. İlerleyebilmek için hangi zamanın artık değişiklik yapma ve yaşamda belki de yeni bir rolü keşfetme zamanı olduğunu bilmek zorundayız.

Karşı karşıya olduğumuz güçlüklerle kendimizi özdeşleştirmeyi bırakalım ve ilahi ışık olduğumuzu ve evrensel bilinç, ışık ve koşulsuz sevgi için araç olduğumuzu hatırlayalım.

Hep birlikte güzel gezegenimizi içinden ve çepeçevre sarmalayan ilahi ışık, sevgi ve sevinç ağını örmeyi sürdürelim. □

www.sandraingerman.com web sitesinden çeviren:
Simin Uysal Çetinkaya.

Origami ve Çokluktaki Teklik

Kenan Kolday

Sen bensin işte, ben benim işte. Ne diye bu direnme, ne diye?
Hz. Mevlana

ORİGAMİ Japon “kağıt katlama sanatı”dır. Genel olarak kara kağıt parçalarını, kesmeden ve yapıştırmadan, sadece katlama tekniklerini kullanarak doğada gördüğümüz çeşitli şekilleri oluşturmaya yarayan bir el sanatıdır. Genellikle kare kağıtlar kullanılmasına karşın, dikdörtgen kağıtlar da kullanılarak da origami yapılabilir. Kağıt katlamayla birlikte kesme işlemi de kullanılan kağıt katlama sanatına ise “krigami” denir.

Ben küçükken televizyonda bir sabah programı vardı ve her programda origami ile çeşitli canlı ve cansız figürlerin yapımı öğretilirdi. Her program sonrası yaptığım şekillerle ne kadar da mutlu olur ve gurur duyardım, hala hatırlarım. Ve sabah erken saatte sadece o program için kalker, kağıtlarımı hazırlar, beklerdim.

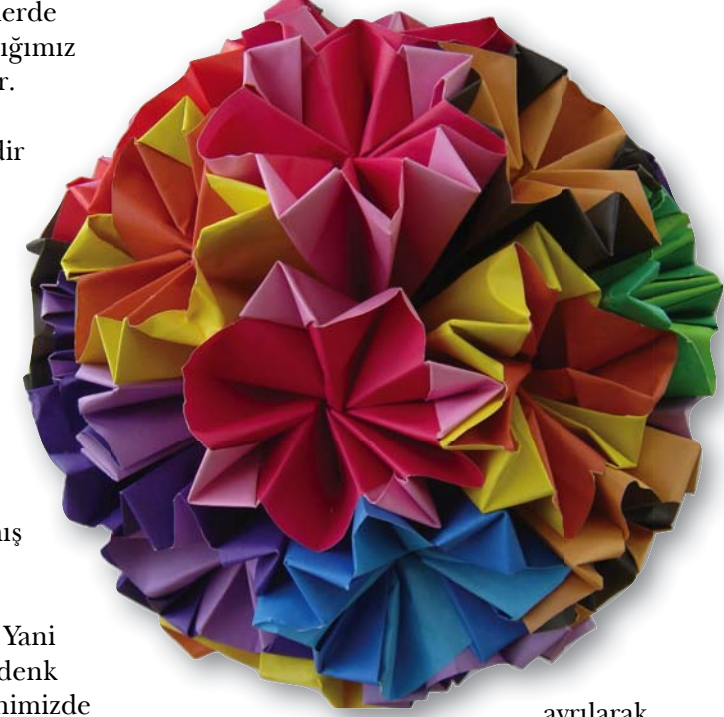
Peki nedir bu origami sanatını bu denli özel kılan? Benim için origamiyi özel kılan tabii ki çocukluk anılarım değil. Öncelikle origamide malzeme sadece tek bir parça kağıt ve aynı ve tek bir malzemedan sadece kağıt katlama tekniklerini kullanarak çok farklı, çeşit çeşit canlı ve cansız şekiller yapmak mümkün. Daha da güzeli, tek bir kağıttan üç boyutlu şekiller çıkarmak. Ne kadar çok farklı şekil çıkarabildiğiniz kağıt katlama tekniklerini bilmenize ve sonra da hayal gücünüze kalmış. Doğru teknikleri farklı kombinasyonlarda kullanarak, hiç yapılmamış bir şekli bile yapabilirsiniz.

Origami'nin “Çokluktaki Teklik” ile alakası ne peki? Öncelikle çokluktaki teklik kavramını açıklamak bu noktada iyi olur. Kadim Hint, Çin, Japon felsefeleri, Hermetik Felsefe, Kabala, Sufizm

ve Tasavvuf bunu farklı şekillerde anlatır. Tanrı tektir ve yaşadığımız evrendeki her şeyi yaratmıştır. Her şey O'ndan gelir ve ona dönecektir. Tanrı her yerdedir ve kendini tezahür eden her şeyde gösterir. Tasavvuf'ta “vahdet-i vücud” yani varlıkların birliği olarak geçer. Vahdet “birlik”, “teklik” anlamına gelir. Özellikle belirlemek gerekir ki, vahdet-i vücud kavramı Spinoza'nın Panteist görüşünden farklı olarak Endülüs İspanya'sında yaşamış olan mutasavvıf Muhyiddin İbn Arabi'nin Pan-enteist görüşüne denk gelmektedir. Yani Panteizm'in evreni Tanrı'ya denk kabul eden görüşü, gerek dinimizde gerekse Pan-enteist inanç sistemlerinde Evrenin Tanrı'dan sudur ettiği şeklindedir. Kur'an'da İhlas Suresi'nin 4. ayetinde buyrulan “Ve lem yekun lehû kufuven ehad” (mealen “Hiçbir mahluk O'na denk olamadı”) her şeyin O'ndan geldiği ve O'nun parçası olduğunu teyit eder. Vahdet-i Vücut kavramını bir nevi okyanustan ayrılan bir damlanın tekrar okyanusa dönmesi sonucu okyanus içinde eriyip gitmesi örneği ile ele alabiliriz. Damla okyanustan ayrıldıktan sonra geldiği bütünlüğü hatırlamaz ama hatırlayınca da o bütünlüğün özlemiyle tutuşup durur. Damla okyanusun gücüne sahip değildir ama onu anlar ve minnet eder. Ne zaman o damla okyanusa geri dönerse okyanusun içine karışır ve bütünlüğe.

Modern fizik, önce 20. yüzyıl başlarında Einstein'ın İzafiyet Teorisi ve sonrasında Kuantum Teorisi ile

ayrılarak
Newton

Fiziği'nden farklı bir yöne sapmış ve eski determinist fizik anlayışından indeterminist bir anlayışa geçmiştir. Determinist bakış açısının katı neden sonuç ilişkisi artık kendini ihtimaller ışığında bir neden sonuç ilişkisine bırakmıştır. Ancak 1970'lerde Süper Simetri Teorisi'nin ortaya çıkmasına dek atom ve atom altı parçacıklar dünyasını açıklayan Kuantum Fiziği ile gezegenler gibi büyük çaplı parçaların hareketlerini açıklayan İzafiyet Teorisi birleştirilememiştir. 1970'ler sonrası 1984'te Süper Sicim kuramı evrendeki her şeyin kuark, lepton ve bozonlardan oluştuğunu ve bunların “rezonans frekansında titreşen Planck uzunluğundaki (yaklaşık 10-33 m) sicimleri”nden oluştuğunu ortaya attı. Bu şekilde uzun zamandır simyagerlerin aradığı ilk maddeye (materia prima) de yaklaşılmış oldu.

1995'te ortaya çıkan ve "Her Şeyin Teorisi" olarak adlandırılan M Kuramı ise 5 farklı Süper Sicim Teorisi'ni tek bir kuramda toplayarak içinde yaşadığımız evreni on bir boyutlu bir uzayda yüzen bir ZAR (MEMBRANE) olarak tanımladı. Fizikteki bu gelişmelere bakıldığında her şeyin ardında yatan temel fiziksel parçacığa ulaşmaya bir adım daha yaklaşıldı. Yani evrendeki her şeyin bu temel parçacık olan süper sicimlerin farklı rezonanslarda titreşmesi sonucu ortaya çıkan dört temel evrensel kuvvet ve bunların farklı kombinasyonları ile oluşturduğu farklı cisimler olduğu ortaya çıkıyor. Modern fiziğin materia prima'sı olan süper sicimleri Origami'nin kağıt parçalarıdır.

O zaman tekrar "sen bensen işte, ben senim işte" diyerek çokluktaki teklik kavramını gayet güzel açıklayan Hz.

Mevlana'ya kulak vermek bizi bir nebze aydınlatır.

Beri gel, daha beri, daha beri. Bu yol vuruculuk nereye dek böyle?

Bu hır güür, bu savaş nereye dek? Sen bensen işte, ben senim işte.

Ne diye bu direnme böyle, ne diye?

Ne diye aydınlıktan kaçır aydınlık, ne diye?

Topumuz bir tek olgun kişiyiz, bir tek, ne diye böyle şaşmışız, ne diye?

Zengin yoksulu hor görür, ne diye? Sağ soluna yan bakar, ne diye?

İkisi de senin elin, ikisi de, peki, kutlu ne, kutsuz ne?

Topumuz bir tek inciyiz, bir tek. Başımız da tek, aklımız da tek.

Ne diye iki görür olup kalmışız iki büklüm gök kubbenin altında, ne diye?

Sen habire gevele dur bakalım, habire "usul boylu birlik çam ağacı" de,

sonu nereye varır bunun, nereye? □

Etkinlikler

BİLYAY VAKFI

• SALI KONFERANSLARI (Saat: 19:30-21:00)

06 AĞUSTOS	<i>İlâhî Nizam ve Kâinat</i>	Üzerine KonuşmalarA. Cemal GÜRİSOY
13 AĞUSTOS	Ruhsal Rehberlik.....Levent KOSOVA	
20 AĞUSTOS	Görünmez Hiyerarşi.....Alparslan SALT	
27 AĞUSTOS	Sayıların Gizemi:	Anadolu NumerolojisiRafet Gökhan AYYÜCE

Yer: Hasnun Galip Sok. Pembe Çıkmazı Zariği Apt. No: 4/6 Beyoğlu - İST. • Tel: (0 212) 243 18 14-249 34 45 •

Faks: (0 212) 252 07 18 • e-posta: bilyay@bilyay.org.tr • www.bilyay.org.tr • www.bilyayakademi.net

İZMİR RUHSAL ARAŞTIRMALAR DERNEĞİ

Yaz sıcakları nedeniyle Temmuz ayında konferans düzenlenmemiştir

Yer : Mimar Sinan Mah. 1408 Sok. Hacıbey Apt. No:6/10 Alsancak-İZMİR

Tel: (0 232) 464 00 17 e-posta irader@irad.org * www.irad.org

Yerimiz sınırlı olduğundan etkinliklerimize kaydolmak için lütfen 14:00-17:00 saatleri arası (0232) 464 00 17 No. lu telefonumuzu arayınız.

ADANA RUHSAL ARAŞTIRMALAR DERNEĞİ

Yaz sıcakları nedeniyle Temmuz ayında konferans düzenlenmemiştir

Yer: Ramazanoğlu Cad. Kutlu Apt. K:1 D:2 01130 ADANA • Tel: (0531) 950 26 52

e-posta: adrad@adrad.org • www.adrad.org

NOT: İSTANBUL'DA SALI KONFERANSLARINA VE DİĞER İLLERDEKİ ETKİNLİKLERE GİRİŞ ÜCRETSİZ VE SERBESTTİR. GEÇ KALINMAMASI RİCA OLUNUR.

ANKET...

Değerli Okurlarımız,

Sizlerle var olan iletişimimizi daha yakın ve sürekli bir hale getirip dilek, öneri ve beklentilerinizi de öğrenmek amacıyla minik bir anket hazırladık.

Aşağıdaki web sitelerine ulaşarak, anketimize siz de katılabilirsiniz.

BİLYAY VAKFI VE MTİA DERNEĞİ
<http://www.facebook.com/groups/bilyay/>

BİLYAY Vakfı ile Ruh ve Madde Yayınları Hakkında Anket
<https://www.surveymonkey.com/s/KVDLSV7>

Katılımızı bekliyor, ilginize teşekkür ediyoruz.

Ruh ve Madde Yayınları Fiyat Listesi

12. Gezegen: Zecharia Sitchin	23 TL
300 Soruda Deneysel Ruhçuluk:	
Alparslan Salt, Özgü Elvan Yılmaz	15 TL
300 Soruda Ölüm ve Ötesi:	
Alparslan Salt.....	15 TL
Agarta: Rene Guenon.....	12 TL
Ateş Üstünde Yürüyenler: Joel Andre	5,5 TL
Ayurveda: Roy Eugene Davis	11 TL
Bagavatgita "Rab'bin Ezgisi"	11 TL
Batık Kıta Mu'nun Çocukları:	
James Churchward.....	13 TL
Bilinmeyen Gücümüz: Dean I. Radin.....	21 TL
Büyük İnişiyeler: Edouard Schuré	40 TL
Çağlar Boyu Uçan Daireler.....	9 TL
Çocuklara Öyküler: Yavuz Keskin	6 TL
Çocukların Unutulan Dili: Lillian Firestone	17 TL
DDA-Evren Dili: Ingo Swann	11 TL
Dinlemenin Zen'i: Rebecca Z. Shafir	19 TL
Dünya Tarihi Keşif Seferleri: Zecharia Sitchin	22 TL
Edgar Cayce: Thomas Sugrue	25 TL
Enerjiler: John G. Bennett.....	8 TL
Enki'nin Kayıp Kitabı: Zecharia Sitchin.....	22 TL
Enneadlar: Plotinos	16 TL
Eon: Jean E. Charon	11 TL
Fallar: Walter B. Gibson-Litzka R. Gibson	9 TL
Geçmiş Yaşamlarınızı İyileştirmek:	
Roger J. Woolger.....	20 TL
Geleceğin Felaketleri: Alparslan Salt.....	7,5 TL
Gerçek Varlık Ruhur: Leon Denis	8 TL
Gurdjieff ve Ouspensky Öğretisi Üstüne	
Psikolojik Yorumlar: 1.Cilt, Maurice Nicoll	30 TL
2.Cilt, Maurice Nicoll.....	30 TL
3.Cilt, Maurice Nicoll.....	35 TL
4.Cilt, Maurice Nicoll.....	25 TL
5.Cilt, Maurice Nicoll.....	25 TL
5'li set, Maurice Nicoll	125 TL
Günlük Sofroloji: Jean Yves Pecollo.....	10 TL
Güzel Hayatı Yaratmak: Beyaz Kartal	6 TL
Herkes İçin Ötelem Rehberi: G.M. Roberts	13 TL
Her Şey Mümkündür: Roy Eugene Davis.....	10 TL
Hinduizm: Swami Nikhilananda	15 TL
Hint Kökenli Dinlerde Karma İnançının	
Tenasüh İnançıyla İlişkisi: Dr. A. İ. Yitik	8 TL
İşsel Gerçeklik: Paul Brunton	10 TL
İki Dünya Arasında: F. Wiedemann.....	14 TL
İlahi Karşılaşmalar: Zecharia Sitchin.....	22 TL
İsa Keşmir'de mi Öldü?: S. Obermeier	8 TL
İsis ve Osiris: Plutark	13,5 TL
Kader Sorunu: Leon Denis.....	13 TL
Kayıp Diyarlar: Zecharia Sitchin.....	18 TL
Kayıp Kıta Mu: James Churchward.....	18 TL
Kozmik Sempati: David Spangler	17 TL
Kozmik Şifre: Zecharia Sitchin	19 TL
Kozmik Tohum: Zecharia Sitchin	22 TL
Kriya Yoga Felsefesi ve Uygulaması:	
R. Eugene Davis	5,5 TL
Kutsal Tesirler: J. G. Bennett.....	8,5 TL
Küresellik: Cengiz Çevre.....	7 TL

Meta Ansiklopedi: Alparslan Salt-Cem Çobanlı	40 TL
Ne İçin Yaşıyoruz?: J. G. Bennett.....	8 TL
Otopsi Roswell Olayı: Y. Tokatlı.....	9 TL
Ölüm Sonrası: Colin Wilson.....	22 TL
Öteleme Geçerken Gördüklerimiz:	
Sir William Barrett	8 TL
Parapsikoloji ve Felsefe: David Ray Griffin.....	9 TL
Psikosentez: Will Parfitt	10,5 TL
Ruhlar Kitabı: Allan Kardec.....	30 TL
Ruhların Kaderi: Michael Newton	24 TL
Ruhların Yolculuğu: Michael Newton	22 TL
Ruhsal Alemin Işığı: Silver Birch	10 TL
Ruhsal Alemin Sonsuz İmkânları: A. Pauchard.....	6 TL
Ruhsal Dünyadan Mesajlar 1: Dr. K. Nowotny.....	10 TL
Ruhsal Dünyadan Mesajlar 2: Dr. K. Nowotny.....	11 TL
Ruhsal Dünyadan Mesajlar 3: Dr. K. Nowotny	10 TL
Ruhun Güçleri: Leon Denis	8 TL
Rüyalar: Sevdâ Yücesoy.....	15 TL
Sevinç ve Güzellik Alemleri•	
Kader Bilmecesi: A. Pauchard	7 TL
Semboller Ansiklopedisi: Alparslan Salt.....	30 TL
Tannı'nın Eczanesinden Sağlık: Maria Treben.....	20 TL
Tekvarduş 2. Cilt	13 TL
Tekvarduş 3. Cilt	13 TL
Tekvarduşu Keşfetmek: Hans TenDam	28 TL
Türkiye'de 1958 Öncesi Alman Ruhsal Tebliğler:	
Derleyen ve Türkçeleştiren Alparslan Salt.....	24 TL
Umut Habercileri: Paola Giovetti	12 TL
Uzay Gemilerinde: George Adamski	9 TL
Ünlü Bir Medyomdan Astrolojik Açıklamalar:	
John Willner	22 TL
Yaşayan Zaman: Maurice Nicoll	18 TL
Yeni Çağ Toplumunun İhtiyaçları: J. G. Bennett.....	8 TL
Yeni Çocuklar ve Ölümeye Yakın Deneyimler:	
P.M.H. Atwater.....	17 TL
Yüce Alemleri Bilmek: Rudolf Steiner.....	13 TL
Zaman Başlatken: Zecharia Sitchin	20 TL

Ruh ve Madde Dergisi (Her ay yayımlanır)	5 TL
(Yurt içi abone: Yıllık).....	60 TL
(Yurt içi abone: Yıllık Öğrenci)	52 TL
(Yurt dışı abone: Yıllık).....	75 Euro
Ruh ve Madde Dergisi Ciltleri: 19.....	10 TL
Ruh ve Madde Dergisi Ciltleri: 34.....	12 TL
Ruh ve Madde Dergisi Ciltleri: 35.....	14 TL
Ruh ve Madde Dergisi Ciltleri: 36.....	16 TL
Ruh ve Madde Dergisi Ciltleri: 37.....	18 TL
Ruh ve Madde Dergisi Ciltleri: 38.....	20 TL
Ruh ve Madde Dergisi Ciltleri: 39.....	22 TL
Ruh ve Madde Dergisi Ciltleri: 40.....	24 TL
Ruh ve Madde Dergisi Ciltleri: 41.....	26 TL
Ruh ve Madde Dergisi Ciltleri: 42.....	30 TL
Ruh ve Madde Dergisi Ciltleri: 43.....	34 TL
Ruh ve Madde Dergisi Ciltleri: 44.....	40 TL

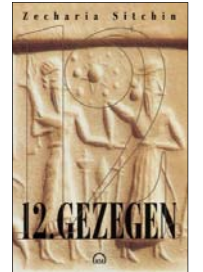
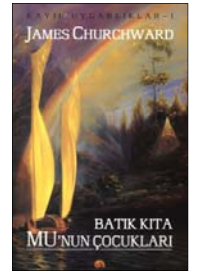
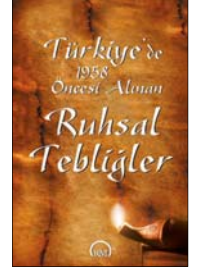
Meta Yayınları Fiyat Listesi

Aslan Halkı: Murry Hope	12 TL
Astral Seyahat Teknikleri: Nusret Sefa Yılmaz	22 TL
Bir Yaşamınız Daha Olsa:	
Robert A. Johnson, Jerry M. Ruhl	15 TL
Çılgın Sarıca: Itzhak Bentov	18 TL
Dikkat: Ruh Eşiniz Çıkabilir!: Janet Cunningham,	
Michael Ranucci.....	12 TL
Diyet ile Romatizma Tedavisi: J. V. Belle	11 TL
Dünya'ya Mektup: Elia Wise	16 TL
Emmanuel'in Kitabı:	
Judith Stanton, Pat Rodegast	18,5 TL
Excido: Aysun Bitir	10 TL
Göksel ve Yersel Işımlar: Wilton Kullmann	10 TL
Hiçlik Denen Yer: Zeynep Zahal Camat	14 TL
İçimizdeki Tanrıca: Roger Woolger	25 TL
İçten Dışa Değişim Teknikleri: U. Markham.....	11 TL
İçten Yaşamak: Sri Aurobindo ve Anne	13 TL
Kainatın Masalı: Zeynep Zahal Camat.....	14 TL
Kendinizi Güvende Hissedin: William Bloom	13 TL
Kıyamet Kitabı: Zeynep Zahal Camat	10 TL
Koruyucu Meleğiniz Konuşuyor: Jonathan Cainer....	13 TL
Küçük mucizeler: Judith Leventhal	11 TL
Mandala: Helga Fiala	18 TL
Masumiyete Dönüş: J. M. Schwartz	16 TL
Mong: Hendrick Vannek.....	10 TL
Neden Ben, Neden Bu, Neden Şimdi:	
Robin Norwood.....	14 TL
Psikiş Korunma: Fadime Emir.....	15 TL
SQ: Ruhsal Zekamızla Bağlantı	
Kurmak: D. Zohar-Dr. I. Marshall.....	19 TL
Strese Son!: Alix Kirsta	20 TL
Şamanik Yolculuk: Sandra Ingerman	20 TL
Tui Na Çocuk Masajı: M. Mercati	18,5 TL
Yönlendirmeli GEVŞEME Uygulaması (CD):	
Reşat Güner	15 TL
Zararlı Işımlardan Korunma: W. Kullmann	11 TL

Seçtiğiniz kitapları web sitemizden %20 indirimle sipariş edebilirsiniz:

www.ruhvemadde.com

Bedri Ruhselman'ın 54 yıldır beklenen kitabının günümüz Türkçesine uyarlanmış baskısı çıktı.

Madde ve ruhtan başlayan bitmeyen bir bilgi yağmuru...

Gerçek sevgi anlayışı ve sevgiden öze doğru yürüyüş...

Varlıksal özgürlüğün keşfedilmesi... Gezegenel uyanış...

Küresel ısınma, seller, depremler neyi gösteriyor?

Doğa olayları bize ne öğretmek istiyor?

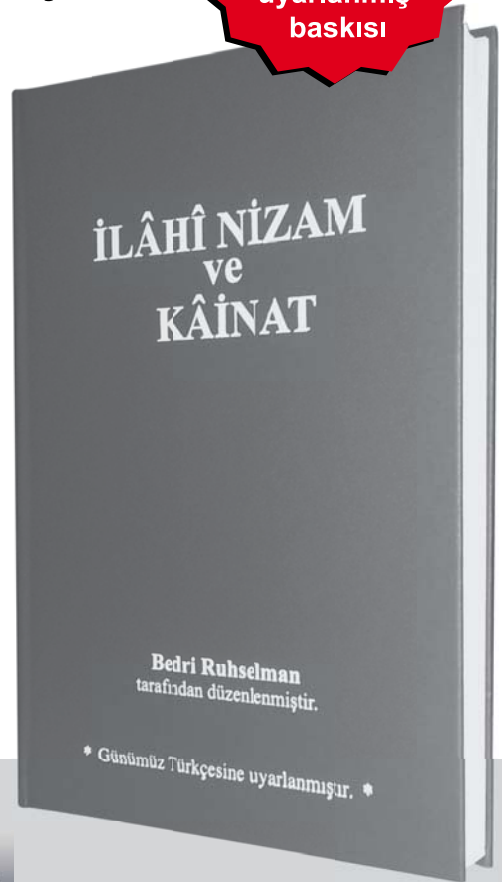
Bugüne kadar şaşmayan doğa olayları için

önceden belirtilen gerçeklerde,

hangi ruhsal hazırlıklar var?

*1959 Yılında “Önder” adını verdiğimiz
Büyük Vazife Plânı’ndan gelen bilgiler
Bedri Ruhselman tarafından düzenlenmiş,
o tarihten beri noter, banka kasalarında
muhafaza edilmiş, zamanı geldiği için
54 yıl sonra orijinaline sadık kalınarak
yayınlanmıştır.*

**Orijinal metnin
günümüz
Türkçesine
uyarlanmış
baskısı**

Metapsişik Tetkikler ve
İlimi Araştırmalar Derneği

0 212 243 18 14

www.mtiad1950.org.tr

www.ruhvemadde.com

Ana Dağıtıcılarımız

Kitabı bulabileceğiniz noktalar

Ruh ve Madde Yayınları

MTiAD
1950

DOST KİTAPBEVİ YAYINLARI